ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 143 (4643) ВІВТОРОК, 4 СЕРПНЯ 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Києву дадуть «газовий» кредит

Україна та Єврокомісія дійшли згоди щодо реформування українського газового сектору. І Києву буде надано міжнародний кредит на придбання газу, імпортованого з Росії.

Як заявив представник Єврокомісії Марк Грей, угода щодо реформи українського газового сектору дозволить уникнути виникнення кризових ситуацій з поставками російського газу в Європу.

Наші — на гребені хвилі!

Українська виконавиця Джамала посіла перше місце на пісенному конкурсі «Нова хвиля» в Юрмалі (Латвія). Вона розділила його з індонезійським виконавцем Сондоро Санді. Ще одна виконавиця від України Міла Нітіч отримала спеціальний приз від музи фестивалю Алли Пугачової і зайняла п'яте місце. Вона розділила його з українською групою «Пара Нормальних», що представляє на конкурсі Росію. Крім того, цей дует одержав приз телеканала «МУЗ-ТВ». Ще один співак від України — львів'янин Владислав Левицький — посів 8-ме місце.

Нагадаємо, призовий фонд конкурсу «Нова хвиля-2009» становить 100 000 євро. Тож їх і поділили між собою індонезієць з українкою. А спецприз від Пугачової зазвичай є сумою, еквівалентною розміру першої премії конкурсу. Загалом цього року у фестивалі брали участь 16 виконавців, що представляли також Білорусь, Грузію, Італію, Казахстан, Китай, Польщу, Фінляндію, Францію і Латвію.

СТОР. 7

З трамвайного вікна — місто як на долоні

Фото Маркіяна ЛИСЕЙКА (Укрінформ).

У Львові німецька компанія розпочала зйомки фільму, який поповнить серію документального кінопроекту «Скарби світу» про міста, внесені до списку «спадщина ЮНЕСКО». Протягом восьми годин кінодокументалісти збираються знімати види українського міста з трамвая Т-4, який курсуватиме маршрутами №№1, 2, 6, 9.

Німці вважають, що Львів — одне з найкрасивіших і найромантичніших міст Європи, і порівнюють його з Прагою, Краковом і Санкт-Петербургом. Однак визнають, що завдяки розвинутішій інфраструктурі й активнішій рекламі згадані міста відвідує більше туристів, аніж Львів. Для своєї роботи документалісти попросили підібрати «кругленький» вагон чеського виробництва, в якому немає так званої гумової гармошки між вагонами, щоб на поворотах вагон не заносило. Водієм «кіношного» трамвая вибрали найдосвідченішого працівника депо №1, начальника трамвайних маршрутів №1 і №2 — Тетяну Сукач.

Золоті надії України

Футбол. Позавчора в Донецьку, на РСК «Олімпійський», сталася історична подія: юнацька збірна України стала чемпіоном Європи (U-19)! У фінальному поєдинку наші золоті надії здолали сильну збірну Англії — 2:0.

На знімку: мить тріумфу українських футболістів.

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (Укрінформ).

ДОКЛАДНУ РОЗПОВІДЬ ПРО ЦЕЙ БЛИСКУЧИЙ УСПІХ УКРАЇНЦІВ ЧИТАЙТЕ НА 16-Й СТОР.

ПОДІЇ

У Китай прийшла чума

Місто Цзикетань на північному сході Китаю, де проживають 10 000 осіб, на карантині, після того як двоє жителів померли від легеневої чуми, **повідомило інформаційне агентство «Сіньхуа».**

У лікарні нині перебувають ще 10 інфікованих мешканців провінції Цінхай, населеної переважно тибетцями. ВООЗ не здивована спалахом захворювання. Як сказала представник організації в Китаї Віван Тан, «поодинокі випадки захворювання трапляються щороку». За словами експерта, те, що спалах легеневої чуми відбувся у віддаленій частині країни, «має допомогти зменшити» наслідки.

Моряки з Ізмаїла пропали безвісти під час шторму

Морська адміністрація Швеції офіційно закінчила операцію з пошуку й рятування моряків із затонулого суховантажу «Лангеланд». На його борту перебувало, зокрема, двоє громадян України — 45-літній Геннадій Лактюхін і 47-літній Сергій Івращов. Їх було працевлаштовано на суховантаж крюїнговим агентством з Миколаєва. Берегова охорона Швеції знайшла уламки судна, радіопередавач, рятувальні плоти й жилети. Однак нікого з членів екіпажу знайти не вдалося. Не виявили їх і водолази, які досліджували уламки судна на дні моря. Міністерство транспорту і зв'язку України сформувало групу експертів, які візьмуть участь в офіційному розслідуванні причин аварії корабля, **повідомляє наш кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Від війни заяв до війни — один крок

З наближенням першої річниці подій у Південній Осетії обстановка в цьому регіоні знову загострилася. Уже кілька днів цхінвальська влада повідомляє про грузинські обстріли, а міністерство оборони Росії заявило, що готове використати всі сили і засоби «для захисту громадян Південної Осетії і російських військовослужбовців, які перебувають на території республіки». Спричинивши у відповідь жорстку реакцію МЗС Грузії.

Грузинська влада переконана, що Москва навмисно намагається дестабілізувати ситуацію в регіоні, а воєнна риторика «вочевидь вказує на небезпечні плани Росії». При цьому всі сторони навмисно «грають мускулами».

КУПУЙ УКРАЇНСЬКЕ!

М'які вафлі від «Родини»

Приємний і смачний сюрприз приготували покупцям кондитери ВАТ «Костопільський завод продтоварів», продукція якого більше відома під торговою маркою «Родина», першими в Україні розпочавши випуск м'яких вафель (аналогів бісквіту).

СТОР. 8

КОРОТКО

- На україно-польському кордоні затримано партію контрабандних гвинтівок.
- У Вінниці 23-річний студент одного з університетів міста, керуючи автомобілем «Шевроле Лачетті», збив на смерть двох працівників міського управління житлово-комунального господарства, які прибирали тротуар.
- За прогнозами, кількість хворих на грип A(H1N1) у Європі восени може перевищити 1 мільйон.
- Влада Одеси дозволила грецькій діаспорі спорудити пам'ятник Григорію Маразлі, градоначальникові Південної Пальміри в 1878—1895 роках.

За повідомленнями Укрінформу.

Володимир ЛИТВИН: «Єдина церква була б благом для України»

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин минулої неділі в Севастополі взяв участь у заходах, які відбуваються в рамках візиту до Криму Патріарха Московського та всієї Русі Кирила.

«Сьогодні Патріарх у своїй проповіді сказав те, що кожен з нас думає, що кожен з нас відчуває і чого кожен з нас прагне», — поділився Володимир Литвин з журналістами на їх прохання своїми враженнями від літургії, яка відбулася на території Свято-Володимирського собору в Херсонесі. Головне, що він виніс з промови Кирила, за словами керівника українського парламенту, був заклик до того, «щоб ми мали ідеал, щоб думали над тим, як нам жити не в роз'єднанні, а в єдності, щоб не вибудовували лінію на пошук ворогів». «Ті слова, які йшли від душі Патріарха, перекликаються з думками кожної людини, коли вона наодинці з собою, коли замислюється, коли дає собі оцінку. Це дуже важливо для об'єднання на духовній, православній основі. Оскільки, я впевнений, це те, що потрібно сьогодні, буде потрібно завтра і буде потрібно завжди», — наголосив Голова Верховної Ради України.

На запитання журналістів про те, яких цінностей бракує сьогодні в нашому суспільстві, В. Литвин відповів: «Віри, культури, терпимості, толерантності, взаєморозуміння, взаємопідтримки. Це те, що сьогодні дуже потрібно. Тим більше що світ стає жорстокішим, глобалізується, і будуть виживати ті країни і суспільства, які мають духовну «подушку», духовну основу, про яку ми сьогодні з вами говоримо». Він зауважив, що проповідь Патріарха була повчальною і водночас простою і зрозумілою. «Як, наприклад, слова про те, що коли люди збираються і починають про когось казати погані речі, їм здається, що вони знаходять спільну мову та консолідуються. Але не на цьому нам потрібно будувати життя. Ми маємо відмовитися від такої практики. Хоча, на превеликий жаль, вона пустила глибокі корені, у нас завжди намагаються знайти ворогів. Ми часто шукаємо ворога ззовні, але, як правило, не оцінюємо себе самих», — зауважив Голова Верховної Ради України.

Він висловив упевненість у тому, що єдина церква була б благом для України, оскільки єдина, канонічна, православна церква «могла б відіграти велику консолідуючу і духовну роль у нашому житті». Але при цьому В. Литвин висловився категорично проти «адміністративних наскоків, директивних підходів та намагань створити, по суті, державну церкву». На його думку, це може призвести до поглиблення протистояння та розколу. «Я виходжу з того, що політикам треба заборонити втручатися в ці питання. Єдина церква — це справа віруючих, це справа виключно пастви та церковних ієрархів, це їхнє усвідомлення та їхня воля. Якщо в цьому питанні буде допущено перегиб, а тим паче якщо візьме гору принцип політичного примусу, ми будемо мати доволі негативні наслідки. Але я впевнений, що до цього не дійде. Усе має відбуватися послідовно і своєчасно та відповідати православним канонам», — переконаний В. Литвин.

Відповідаючи на запитання, чи сприятиме візит Патріарха Кирила оздоровленню українсько-російських відносин, Голова Верховної Ради заявив: «Я на це дуже розраховую». «У нас має бути сьогодні, якнайменше, релігійна, духовна основа для взаємин, якщо політики не можуть говорити нормальною мовою — мовою діалогу та своєї історичної відповідальності, — підкреслив В. Литвин. — Я виходжу з того, що пасторський візит повинен сприяти покращенню взаємин між Україною та Росією. Єдине, чого б я не хотів, — щоб українські політики намагалися вичавити з нього максимум можливого для себе напередодні президентської кампанії. Не варто політизувати цей візит, а потрібно слухати, думати та вести діалог».

Прес-секретар Голови Верховної Ради України.

Фото Анастасії БІЛОЇ.

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин (ліворуч), Предстоятель Української православної церкви Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Володимир і Патріарх Московський і всієї Русі Кирило (другий праворуч) під час богослужіння у Свято-Володимирському храмі Херсонеса.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Заклади спорту хочуть звільнити від земельного податку

Нині на розгляді **в Комітеті Верховної Ради України з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму** знаходиться 30 проектів законів та 12 проектів постанов. Вже внесено на розгляд парламенту 10 законопроектів. Про це «Голосові України» **повідомили в секретаріаті комітету.**

Найважливіші законопроекти, на думку народних депутатів, — проект закону про фізичну культуру і спорт (№ 2562), який комітет пропонує розглянути в повторному другому читанні та прийняти в цілому, і проект закону про внесення змін та доповнень до статті 212 Сімейного кодексу України щодо мораторію на всиновлення іноземцями дітей з України (№ 4313), який пропонується прийняти за основу.

Розробка нової редакції закону про фізичну культуру і спорт викликана тим, що чинна редакція закону, прийнятого ще в 1993 році, не відповідає сучасним соціальним і економічним основам діяльності сфери фізичної культури і спорту. У законопроекті сформовано терміни, визначено основи законодавства країни про фізичну культуру і спорт та право громадян незалежно від походження, соціального і майнового становища, расової і національної належності, статі, освіти, віросповідання, роду і характеру занять, місця проживання та інших обставин, займатися фізичною культурою і спортом.

Законопроектом передбачено, що фінансування розвитку фізкультури і спорту здійснюється за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, а також інших джерел, не заборонених законодавством. На цілі фізичної культури і спорту використовуються кошти Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, а також позабюджетні надходження. У межах, визначених законодавством, не оподатковуються кошти підприємств, установ, організацій, спрямовані на фізкультурно-оздоровчу та спортивну діяльність. Заклади фізичної культури і спорту звільняються від сплати земельного податку в порядку, встановленому законодавством.

У новій редакції закону вперше:

— визначено організаційно-правові основи для ефективного розвитку дитячо-юнацького, резервного спорту та спорту вищих досягнень;

— врегульовано питання формування національної збірної команди та правовий статус спортсменів-професіоналів.

Внесення законопроекту щодо запровадження мораторію на всиновлення іноземцями дітей з України зумовлено відсутністю ефективного механізму контролю Української держави над умовами перебування та дотриманням прав українських дітей, усиновлених іноземцями, а також численними зверненнями щодо використання українських дітей для медичних потреб та сексуальних знущань.

Законопроектом обмежується всиновлення іноземцями — громадянами держав, з якими не укладено двосторонні міждержавні договори про співробітництво з питань усиновлення, а також особами без громадянства. Мораторій не може поширюватися на випадки всиновлення іноземцями, котрі є родичами дитини; іноземцем, що перебуває в офіційно зареєстрованому шлюбі з батьком чи матір'ю дитини.

Вимога до Нацбанку — стабілізувати гривню

Президент України Віктор Ющенко вимагає оперативної реакції Національного банку на нагальні проблеми банківського сектору. У своєму листі до Голови НБУ Володимира Стельмаха глава держави звернув увагу на значне зростання загрози стабільності національної валюти.

Крім того, констатував Президент, несвоєчасне виконання банками своїх зобов'язань перед клієнтами перешкоджає належному функціонуванню банківської системи та стримує відновлення довіри до неї. Віктор Ющенко окремо відзначив, що здійснення рекапіталізації банків, котрі зобов'язалися зробити її власними силами, відбувається вкрай повільно.

«Наголошую, що довіра громадян до гривні є підґрунтям для подолання кризи та відновлення економічного зростання», — зазначає глава держави. Президент вимагає від керівника НБУ негайно вжити заходів до ліквідації заборгованості банківської системи за платежами клієнтів (у першу чергу за депозитами громадян), строк яких закінчився, а також платежів до бюджетів усіх рівнів.

Також Віктор Ющенко звернув увагу НБУ на той факт, що в умовах кризи банківська система починає втрачати роль головного рушія інвестицій у країні. При цьому він додав, що насамперед має бути забезпечена реалізація загальнодержавних інвестиційних проектів, зокрема об'єктів Євро-2012.

«Прошу в тижневий строк затвердити на засіданні правління Національного банку України план заходів до кінця 2009 року щодо вирішення згаданих проблем, оприлюднити його та забезпечити щотижневе інформування мене та громадськості про його виконання», — йдеться у листі Президента України.

* * *

Крім того, вчора Президент наклав вето на закон «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2009 рік» та деяких інших законів України».

«Пунктом 1 розділу I Закону пропонується внести до Закону України «Про Державний бюджет України на 2009 рік» зміни, згідно з якими Національний банк України у 2009 році вносить до Державного бюджету України перевищення кошторисних доходів над кошторисними витратами Національного банку України за підсумками поквартального виконання кошторису доходів та витрат Національного банку України у поточному році на загальну суму не менш як 9,8 млрд. гривень.

Запровадження такого внесення НБУ у 2009 році до Державного бюджету сум перевищення доходів над витратами є авансовим фінансуванням витрат Державного бюджету України, фактично призведе до необхідності здійснення Національним банком додаткової, нічим не забезпеченої емісії з усіма негативними наслідками для економіки держави (прискорення темпів інфляції, зрив курсу національної валюти, стрімке падіння рівня життя населення, зростання соціальної напруги у суспільстві), переконаний Віктор Ющенко.

«Не можна також залишати поза увагою, що встановлення на поточний рік перевищення кошторисних доходів над кошторисними витратами в обсязі 9,8 млрд. гривень, за оцінкою Національного банку України, не відповідає реальним прогнозним доходам банку», — зазначив Президент.

Реєстр оновлюється щоквартально

Кілька постанов щодо функціонування Державного реєстру виборців прийняла Центральна виборча комісія. Про це «Голос України» **повідомили в прес-службі ЦВК.**

З метою забезпечення конституційних прав громадян України комісія утворила робочу групу ЦВК з контролю за дотриманням вимог законодавства України щодо захисту конфіденційних персональних даних виборців під час виготовлення та надсилання виборцям іменних повідомлень про проведення первинного уточнення персональних даних Державного реєстру виборців. Очолює цю робочу групу заступник голови Центральної виборчої комісії Жанна Усенко-Чорна.

Крім того, комісія прийняла постанову про подання відомостей про виборців для щоквартального поновлення персональних даних Державного реєстру виборців. Цим документом встановлено, що відомості, передбачені статтею 22 Закону України «Про Державний реєстр виборців», мають бути надані до відповідного органу ведення Реєстру за червень, липень і серпень 2009 року до 5 вересня 2009 року за формами, встановленими Центрвиборчкомом.

Єдина церква — це справа віруючих, це справа виключно пастви та церковних ієрархів, це їхнє усвідомлення та їхня воля

Парламентарій просить оприлюднити плани з витрат кредиту від МВФ

Народний депутат від Партії регіонів Юрій Бойко закликає Кабінет Міністрів оприлюднити докладну інформацію про витрату вже отриманих від МВФ кредитних коштів. А також плани з витрат третього траншу МВФ.

«Я вважаю, що український народ має всі підстави знати, як чинна влада витрачає кредити МВФ. У кінцевому рахунку погашення кредитів ляже на плечі наших громадян. Тому вони повинні точно знати, за що їм доведеться платити — за порятунок української економіки чи за безуспішні спроби утримати передвиборні рейтинги окремих політиків», — сказав Юрій Бойко, коментуючи рішення МВФ про надання Україні третього траншу кредиту «стенд бай».

«Уряд сьогодні заявляє, що дві третини останнього траншу спрямує на погашення зовнішніх боргів України. Водночас він веде переговори про реструктуризацію цих боргів, що дає фахівцям підстави стверджувати, що, зрештою, ці кошти розподілить Тимошенко в ручному режимі на власний розсуд», — констатував Юрій Бойко.

При цьому він наголошує, що непрозорості витрат коштів МВФ сприяє загальна непрозорість дій влади. «Статистика закрита, бюджети Пенсійного фонду закриті, інформація про рахунки Держказначейства закрита і так далі. По суті, вибудовуються схеми, якими весь державний бюджет України перетворюється на особистий гаманець одного окремо взятого кандидата в Президенти — діючого Прем'єр-міністра», — сказав Юрій Бойко.

У зв'язку з цим заступник голови Партії регіонів закликав уряд «зробити відкритою інформацію про поточний стан економіки України, у тому числі соціально-економічну статистику, дані про наповнення Пенсійного фонду тощо», повідомляє прес-служба Партії регіонів.

Кримські самозахоплення б'ють рекорди

Площа самочинно захопленої під індивідуальне будівництво землі на півострові сягнула за 1,5 тисячі гектарів. Найчастіше зазіхають на Південнобережжя та райони навколо Сімферополя.

Уже традиційно після появи так званих полян протесту самопоселенці різних національностей одразу ж нашвидку зводять сторожові сарайчики. Не дочекавшись адекватної реакції власника землі, заходяться швидко споруджувати капітальні будови.

Перша хвиля самозахоплень розпочалася ще наприкінці 80-х років минулого століття, коли раніше депортовані громадяни масово повернулися до Криму. Тоді виникла велика потреба в земельних ділянках для облаштування значної кількості репатріантів, до яких тодішня влада ставилася насторожено й прохолодно, зазначає заступник голови рескому земельних ресурсів автономії Енвер Джемалятдінов. Нині в розпалі так звана друга хвиля, коли до кримських татар приєднується дедалі більше представників слов'янського населення.

Влада сформувала вже дві земельні комісії при уряді автономії та одну при Верховній Раді Криму, працює і комісія при Кабміні України. Та заходів, здатних радикально змінити ситуацію, ніхто не вживає. А тим часом кількість самозахоплень невпинно зростає: нині з понад 15 тисяч самозахоплень більш як 12 тисяч належать кримським татарам і за три тисячі — слов'янському населенню, яке не бачить іншого шляху розв'язати земельне питання.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Дадуть п'ятдесят відсотків фінансування, якщо громада назбирає п'ять

САМОВРЯДУВАННЯ

У восьми районах Кіровоградщини (Бобринецькому, Гайворонському, Маловисківському, Новоукраїнському, Новомиргородському, Олександрівському, Петрівському, Світловодському) відібрано учасників міжнародного проекту СВА «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду». Підсумки відбору підбито на засіданні обласної координаційної ради з його реалізації за участі міжнародного менеджера проекту СВА, керівника проекту з делегації Європейської комісії/Програми розвитку ООН в Україні Джейсінгха Саха. Обговорювалися також плани реалізації проекту СВА в Кіровоградській області у III та IV кварталах цього року.

Міжнародний менеджер проекту СВА Д. Сах вперше завітав на Кіровоградщину у 2008 році, коли відбулася презентація проекту «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду». Тоді було підписано угоду про партнерство між ПРООН, Кіровоградською обласною радою та Кіровоградською обласною державною адміністрацією. Проект передбачав, що місцеві громади, органи місцевої виконавчої влади та самоврядування спільно визначатимуть пріоритети розвитку територій, спільно плануватимуть та реалізовуватимуть заходи для сталого розвитку свого села, селища чи міста.

З перших вуст. За інформацією координатора проекту СВА у Кіровоградській області Тетяни Головченко, право брати участь у проекті «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду» отримали: Бобринецький, Петрівський, Гайворонський, Маловисківський, Новомиргородський, Світловодський, Новоукраїнський та Олександрівський райони. Для участі у проекті відібрано 40 сільських або селищних рад (по 5 у кожному із названих районів), у яких для реалізації мікропроектів створено громадські організації. Саме ними обрано об'єкти, на яких реалізується проект. Загалом —три об'єкти із сфери медицини, шість — водопостачання, двадцять п'ять — енергозбереження, п'ять — забезпечення шкільним транспортом та один — охорони навколишнього середовища. Фінансування мікропроектів з боку ПРООН (внесок ПРООН - 50 відсотків відбувається за умови, якщо 5 відсотків його вартості внесла громада, а решта — кошти обласного, районного та сільського або селищного бюджетів.

Станом на 1 липня 2009 року комітетом ПРООН затверджено два проекти: «Шкільний автобус» (підготовлений громадською організацією «Розумівська віра» с. Розумівки Олександрівського району) та «Енергозберігаючі заходи: поточний ремонт вікон та дверей шкільного приміщення с. Несватквого», (підготовлений громадською організацією «Несватківське сяйво» с. Несватквого Олександрівського району). Між цими громадськими організаціями та ПРООН підписано грантові угоди про надання фінансових грантів на суму більш ніж по 75 тисяч гривень кожній.

Факт. Протягом 2009—2010 року в області буде реалізовано ще 40 подібних проектів громад.

Довідка. Джейсінгх Сах, міжнародний менеджер проекту СВА, керівник проекту з делегації Європейської комісії/Програми розвитку ООН в Україні, здійснює керівництво Програмою розвитку ООН, яка успішно реалізує проекти в усіх областях України.

Післямова. Стан реалізації проекту «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду» на Кіровоградщині Джейсінгх Сах обговорив також з головою обласної ради Миколою Сухомлином, першим заступником голови облдержадміністрації Світланою Негодою та заступником голови облдержадміністрації Віктором Серпокриловим.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

ФОТОФАКТ

У селищі Малоріченське Алуштинського району місцеві жителі знесли огорожу, незаконно встановлену на міській частині пляжу.

Фото Олексія СУВІРОВА (УНІАН).

Під час виборів застосовуватимуть «екстремальні», але старі технології

Голова Верховної Ради Володимир Литвин, чинний глава держави Віктор Ющенко, Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко, лідер Партії регіонів Віктор Янукович та лідер «Фронту змін» Арсеній Яценюк — головні претенденти на перемогу в президентських виборах. Про це на вчорашній прес-конференції заявили експерти Агентства моделювання ситуацій (АМС).

На думку директора АМС Віталія Бали, ресурсна база лише цих кандидатів дає можливість розгорнути повноцінну всеукраїнську кампанію. Він зазначив, що їх інформаційна та піар-активність не залежатиме від основної мети: потрапити до другого туру, перемогти чи просто оновити власний імідж і покращити рейтинг до парламентських виборів.

Базовою структурою протистояння, на його думку, залишиться «влада проти всіх і всі проти влади». Таким чином, змагатимуться дві психологічні парадигми: або переважить тотальне невдоволення виборців владою, або виявиться сильнішою втома від протистоянь і бажання стабільності.

У свою чергу заступник директора АМС Олексій Голобуцький сказав, що кожен кандидат намагатиметься «влізти в чужі чоботи». Це стосуватиметься не тільки тактичних кроків, гасел, програмних розробок, а й кадрової та організаційної роботи на місцях, адмінресурсу та електоральної бази.

Він зазначив, що кандидати і їхні команди застосовуватимуть найбільш вдалі розробки конкурентів, переманюватимуть регіональні кадри та цілі організації і схилятимуть на свій бік адмінресурс. На його думку, кожному кандидатові значно більше користі принесло б зосередження на своїх прихильниках.

За словами Олексія Голобуцького, характеристики виборчих кампаній знову визначають зарубіжні політтехнології. Вони, зазвичай, використовують Україну як плацдарм для обкатки найекстремальніших виборчих технологій.

«Якихось принципово нових розробок від президентських виборів не чекаємо», — спрогнозував політолог. Буде застосовано старі технології, не виключено, що в новій модифікації.

Сергій МЕЛЬНИК.

Для аграріїв скорочено бюрократичні процедури

Комплекс заходів, здійснених Кабінетом Міністрів для успішного проведення жнив, формування Аграрного фонду, перевезення та збереження врожаю, демонструє стратегічну направленість сільськогосподарської політики уряду. Таку думку висловила заступник голови фракції БЮТ Олена Шустік.

Завдяки рішенням уряду, за її словами, суттєво скорочено бюрократичні процедури. Так, аграрії, які продаватимуть за заставними цінами зерно до Аграрного фонду, надаватимуть не 16 довідок, а лише 4. Крім того, агропідприємства заощадять суттєві кошти на перевезенні своєї продукції залізничним транспортом. «Надзвичайно важливим також є рішення про закупівлю Аграрним фондом 100 тисяч тонн дизельного палива в Кременчуцького нафтопереробного заводу та ДК «Укргазвидобування» по 4900 грн. за тонну. Тепер сільгоспвиробники зможуть купувати в регіональних відділень Аграрного фонду пальне за прийнятною ціною. Також уряд виділить 390 млн. грн. із стабілізаційного фонду на закупівлю сільськогосподарської техніки через державне підприємство «Украгролизинг», яка на пільгових умовах надаватиметься аграріям. Турбота команди Юлії Тимошенко про національного виробника засвідчує державницький підхід до справи, здатність оперативно реагувати на потреби всіх галузей народного господарства», — зазначила Олена Шустік.

Депутата міськради затримали зі 150 тисячами хабара

КРИМІНАЛ

Завдяки оперативним заходам прокуратури області та СБУ, депутата Дніпропетровської міськради (фракція Партії регіонів), голову постійної комісії соціально-економічного розвитку, бюджету і фінансів Ірину Шайхутдінову затримано звинуваченням у вимаганні та одержанні хабара в розмірі 150 тисяч гривень. Таку суму вона зажадала від генерального директора одного акціонерного товариства за вирішення питання про передачу земельної ділянки в Кіровському районі в оренду і за сприяння у зменшенні розміру обов'язкової дольової участі АТ у благоустрої міста (500 тисяч замість 1,5 мільйона гривень), повідомили в пресслужбі прокуратури області.

Порушено кримінальну справу. Гроші, отримані зловмисницею, вилучено. Згідно з ч. 2 ст. 368 Кримінального кодексу України, їй загрожує позбавлення волі на строк від п'яти до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Фракція комуністів у Верховній Раді України висловлює глибоке співчуття народному депутату України, голові підкомітету з питань міжнаціональних відносин Комітету Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Храпову Сергію Анатолійовичу з приводу тяжкої втрати —передчасної смерті його батька

Анатолія Сергійовича.

Анатолій КІНАХ: «Працювати на всіх посадах так,

— Анатолію Кириловичу, я б не хотів з вами сьогодні говорити про політичну, соціально-економічну ситуацію, тим паче що це інтерв'ю готується до вашого своєрідного ювілею. Не всім життя ставить дві п'ятірки. А тому хотілося б, щоб наша розмова була і про минуле, і про майбутнє. Ви були народним депутатом першого скликання. 24 серпня 1991 року...

— ...Я був у залі. І мій голос також показало табло під час голосування за Акт про незалежність України.

— Що ви відчували? Що думали, коли скликали сесію, позачергове парламентське засідання?

— Передусім зазначу: 1990-91 роки вирізнялися високим рівнем політичної наївності, хорошої наївності, заснованій на вірі в незалежну Україну, високий потенціал якої відзначали і міжнародні експерти. За стартовими позиціями Україна мала набагато кращий вигляд, ніж будь-яка інша пострадянська держава.

— Але 24 серпню передувало ГКЧП...

— У ті дні я відпочивав у рідному селі Братушани. Це старовинне село, засноване козаками Богдана Хмельницького. Його назва походить від «шанувати братів». Повідомлення про запровадження надзвичайного стану мене застало серед рідних. Пам'ятаю як зараз: телевізор, президія, Янаєв, у якого трусилися руки. Отож довелося згорнути відпустку. Селяни також були занепокоєні цими подіями.

— Автором Акта про державну незалежність був Левко Лук'яненко, редагував Дмитро Павличко...

— Практично всі, хто мав бажання, брали участь у цьому процесі. Запам'яталася консолідація залу. Адже «за» проголосували близько 400 депутатів. Це був дуже хороший результат. Але дуже важливо, що він був підтверджений на референдумі. Хочу підкреслити: це був такий момент, яких, на жаль, потім було небагато.

— А з ким ви дружили в тому скликанні?

— Було багато друзів. Зокрема, ми тоді дружили з львівською делегацією. Сиділи не по фракціях, а по областях. Львівська і миколаївська сиділи в одному ряду. Жартували: «український П'ємонт» і «червоний пояс». Але проблем не було. Тоді були чистіші відносини. Не було такої торгівлі, яка існує в політиці зараз, більше було щирості. Депутати були опонентами і щиро захищали свої переконання, а не вели якусь ситуативну гру. Тоді спрацьовував вираз Вольтера: я готовий віддати життя, щоб ти мав право висловити свою думку. Усе було набагато чистіше.

— З другого боку, пригадуєте арешт Степана Ільковича Хмари у стінах парламенту?

— Звичайно, пригадую. Йшла боротьба. Це ж зрозуміло. Мандат у парламент першого скликання я виборов у дуже жорстокій конкуренції з першим секретарем міського комітету Компартії України міста Миколаєва. Я з великою теплотою згадую той час. Коли я вів передвиборчу кампанію, то було дуже багато добровільних помічників. Люди йшли у відпустки за власний рахунок, приносили свої заощадження, допомагали, чим могли. Я пишаюся ними. Завдяки довірі людей я був обраний до парламенту.

— Можете назвати таких добровільних помічників?

— На жаль, декого уже немає в живих. Не стало головного помічника Рябкова Юрія Олексійовича. Він зі мною працював на суднобудівному заводі «Океан». Людина принципова, активна, інтелектуал, суднобудівник. Земля йому пухом.

— На вашу думку, чому так різко обвалилася у той час економіка?

— Були допущені серйозні помилки. Почнемо з того, що не була забезпечена спадкоємність у кадровій політиці. Ми прийняли рішення про націоналізацію всього майна, яке було на території нашої держави, бо в той час 81—82 відсотки всіх промислових підприємств знаходилися в підпорядкуванні союзних міністерств і відомств. Усі кращі фахівці працювали на всесоюзних підприємствах. Не провели інвентаризацію власності, майна. І почалися негативні процеси.

— Одні кажуть, якби тоді провели люстрацію, ситуація була б інша.

— Я проти цього. Мова про те, що, коли йде формування державного управління (а ця проблема тоді постала дуже гостро), то кадрова політика не може опиратися на політичну кон'юнктуру. Передусім повинні враховуватися професійні та моральні якості людей, як це відбувається в усьому світі.

— Прихильники люстрації наводять приклад Чехії і Польщі.

— Україна, Чехія і Польща — різні держави. В Україні 1991 року лише близько 30 відсотків підприємств працювали по замкненому циклу. Інші — були часткою кооперації в Радянському Союзі. Плюс величезна питома вага військово-промислового комплексу. Тобто структура економіки була тяжка. Це не Чехія зі своїми столітніми традиціями. У нас були одні проблеми, починаючи з кордонів, законодавства і таке інше.

— У 1992 році вас призначили представником Президента у Миколаївській області. А чому вибір випав на вас?

— Я працював у комісії (ще не було комітетів) з питань управління народним господарством та економічними реформами. На початку 1992 року довелося провести два дні за парламентською трибуною, коли ми приймали перший закон про роздержавлення підприємств. Це був перший крок до формування в Україні інституту власників...

— Хто готував законопроект?

— Я та ще декілька колег були його авторами. Незважаючи на дуже серйозні дискусії, більшість проголосувала за нього. Це був реальний крок до структурних змін, до формування інституту приватної власності, ринкової структури економіки, конкуренції. Все треба було починати з нуля. Були дискусії, але тоді працював потужний інтелект, який був в Україні. 1992 рік почався з дуже великих проблем в державному управлінні. Владі, яка формувалася, бракувало ефективності. А тому прийняли закон про представника Президента, щоб сформувати вертикаль влади, здатної контролювати виконання державних рішень на місцях. Миколаївська обласна рада на сесії визначала претендентів на цю посаду, і частина депутатів підтримала мою кандидатуру. Після цього Леонід Кравчук викликав до себе, ми переговорили, і він підписав указ про моє призначення. Я став наймолодшим представником Президента в нашій державі. На рік старшим був Павло Лазаренко.

Отож з указом у руках прилітаю до Миколаєва, а там біля льотної смуги дуже багато людей. Я зразу навіть не зрозумів, з якої нагоди зібралися люди. Спускаюся, а мені квіти, вітання... Але потім протягом двох місяців я практично змінив весь керівний склад області. Щоправда, тому, кого звільняв, тиснув руку, питав, чим можу допомогти при працевлаштуванні в іншому місці. Кравчуку писали скарги, кляузи. Ми з ним постійно говорили. Він запитував: що ти там робиш кадрові революції? Я все пояснював. У такий спосіб сформував дуже потужний кадровий склад.

— Колись, готуючись до розмови з вами, гортав підшивки і потрапив на інтерв'ю нашого кореспондента. Він звернув увагу на те, що ви будучи представником Президента жили на околиці Миколаєва в малосімейці.

— Так це було.

— Чому?

— Я не звертав уваги на ці питання. Доводилося працювати 15—17 годин на добу. А тому можу порекомендувати всім: коли ти приходиш у ролі першого керівника, то передусім повинен звернути увагу на людей, з якими працюватимеш. Бо потім починається така плинність, що змінами займатися нема коли. Робота була такою напруженою, що не було коли звертати увагу на себе. Десь через півроку чи більше мені запропонували житло поближче до роботи. Я на роботу ходив пішки. Люди, знаючи про це, підходили, висловлювали зауваження, пропозиції. Період був непростий, але вдалося сформувати хорошу команду однодумців. Поступово всі побачили, що ситуація змінюється на краще.

Тож у 1994 році я вирішив балотуватися на посаду голови обласної ради — голови облвиконкому. Тоді вперше і востаннє вибирали керівників регіонів і районів. Попри те, що я був представником влади, за яких люди голосують не дуже охоче, на виборах отримав 72 відсотки голосів, тобто повну довіру людей.

— Тоді паралельно з виборами голів обласних рад — голів облвиконкомів були президентські вибори. Правий берег — проголосував за Кравчука, лівий — за Кучму. А в Миколаївській області в першому турі виграв Кравчук, а в другому — переміг Кучма. Чому?

— Не знаю. До мене тоді приїздили і Кравчук, і Кучма як кандидати в Президенти. Хто б не приїздив, я всіх обов'язково зустрічав. Ніяких штучних проблем не створювалось. Але, коли приходили з проханням допомоги, моя відповідь була така: я представник Президента, і якщо я зміню орієнтацію, то спочатку напишу заяву про звільнення, а потім висловлюватиму свої симпатії чи антипатії. Для мене головне було створити для всіх рівні умови. І жоден із кандидатів, який

ПРИВІТАННЯ АНАТОЛІЮ КІНАХУ!

Голову підкомітету з питань оборонно-промислового комплексу та військово-технічного співробітництва Комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони, президента Українського союзу промисловців і підприємців Анатолія Кириловича КІНАХА щиро вітаємо зі славним ювілеєм — 55-річчям від дня народження!

Шановний Анатолію Кириловичу!

У депутатських і професійних колах України високо цінують Вашу принциповість і порядність, професіоналізм та багатий досвід державного діяча. Ви активно та самовіддано займаєтеся законотворчою діяльністю з розбудови міцної, обороноздатної, конкурентоспроможної України, ратуєте за формування системи національної безпеки якісно вищого рівня в інтересах людини і громадянина, суспільства і держави.

Нехай Ваша сила, життєва енергія, творча наснага і надалі залишаються гарантією нових досягнень, а кожна розпочата справа стане ще однією сходинкою до вершин успіху.

Щиро зичимо Вам міцного здоров'я, щастя, добра, сили й завзяття, творчої наснаги, подальших успіхів в ім'я процвітання суверенної України, в ім'я добробуту її народу!

З повагою,

народні депутати України — члени Комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони;

працівники секретаріату Комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони.

***

Шановний Анатолію Кириловичу!

Від усієї душі вітаємо Вас з ювілеєм.

Ви довели всім своїм життям, як багато може зробити для держави людина, яка глибоко любить Батьківщину, найвищий професіонал, який володіє глибокими знаннями і досвідом. У всіх сферах своєї діяльності, на всіх високих і відповідальних посадах, що Ви обіймали, — Ви віддавалися справі до останку, домагаючись зримих і вагомих результатів.

І сьогодні ми — Ваші колеги і соратники по партії і парламентській фракції — твердо знаємо, що завжди знайдемо у Вас опору і підтримку у вирішенні найскладніших проблем. А для нас Ви завжди будете відкритим серцем, вірним другом і товаришем.

Цього святкового дня бажаємо Вам і Вашій родині добра і щастя, міцного здоров'я і благополуччя. Нехай завжди здійснюються Ваші плани і починання, а Ваша невичерпна енергія, Ваша невтомна праця з ще більшою силою служать народу України, сприяють відродженню її економічного потенціалу.

Фракція Партії регіонів у Верховній Раді України.

У липні 2009 року «Голос України» опублікував такі закони

01 липня, № 119

Закон України «Про внесення змін до статті 73 Закону України «Про Державний бюджет України на 2009 рік», № 1498-VI.

Закон України «Про внесення змін до законів України «Про Державний бюджет України на 2009 рік» та «Про ставки акцизного збору і ввізного мита на деякі товари (продукцію)», № 1534-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про організацію та проведення фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу в Україні» та інших законодавчих актів України», № 1474-VI.

Закон України «Про внесення зміни до Закону України «Про кооперацію» щодо набуття членами кооперативу права власності», № 1448-VI.

Закон України «Про внесення змін до Кримінального та Сімейного кодексів України щодо усиновлення», № 1452-VI.

Закон України «Про внесення змін до Лісового кодексу України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», № 1483-VI.

Закон України «Про внесення зміни до статті 1 Закону України «Про патентування деяких видів підприємницької діяльності», № 1484-VI.

02 липня, № 120

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів з питань оподаткування послуг з міжнародних перевезень пасажирів, багажу та вантажів, міжнародних відправлень, міжнародного лізингу та міжнародного ремонту товарів», № 1451-VI.

Закон України «Про структуру, повноваження та особливості правового і економічного режиму майнового комплексу Національного виробничо-аграрного об'єднання «Масандра», № 1442-VI.

Закон України «Про Загальнодержавну цільову економічну програму проведення моніторингу залишків ветеринарних препаратів та забруднюючих речовин у живих тваринах, продуктах тваринного походження і кормах, а також у харчових продуктах, підконтрольних ветеринарній службі, на 2010—2015 роки», № 1446-VI.

Закон України «Про внесення зміни до статті 21 Закону України «Про рекламу», № 1465-VI.

Закон України «Про ратифікацію Консульської конвенції між Україною і Республікою Білорусь», № 1490-VI.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Україною та Великою Соціалістичною Народною Лівійською Арабською Джамагирією про правову допомогу в цивільних і кримінальних справах», № 1491-VI.

Закон України «Про внесення зміни до статті 17 Закону України «Про Вищу раду юстиції» щодо процедури складання присяги», № 1516-VI.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Україною та Великою Соціалістичною Народною Лівійською Арабською Джамагирією про передачу засуджених осіб», № 1492-VI.

Закон України «Про внесення зміни до статті 301 Кримінального кодексу України», № 1520-VI.

08 липня, № 124

Закон України «Про внесення зміни до статті 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» щодо посилення соціального захисту осіб, які у неповнолітньому віці були призвані чи добровільно вступили до лав Радянської Армії і Військово-Морського флоту під час військових призовів 1941—1945 років», № 1439-VI.

ЗАКІНЧЕННЯ В НАСТУПНОМУ НОМЕРІ ГАЗЕТИ.

щоб чесно дивитися людям у вічі»

приїжджав на Миколаївщину, не міг поскаржитися, що не мав кудись доступу. А щодо другого туру...

Недарма кажуть, Миколаїв — місто корабелів і хліборобів. Це — місто, де сконцентрований промисловий потенціал, люди дуже витримані. Мабуть, тоді Кучма, який знав структуру військово-промислового комплексу, знайшов кращий шлях до їхнього серця, ніж Кравчук.

Щодо Кравчука, то хочу підкреслити: він не займався метушнею, не показував, що тримається за своє крісло. Кравчук почав свою кампанію за місяць—півтора до виборів. Тому я позитивно оцінюю його діяльність як глави держави. Він не тримався за крісло, а створював більш-менш рівні умови для цивілізованої політичної конкуренції.

— З одного боку, ви назвали цей період з високим рівнем політичної наївності, але з другого, — якщо вдуматися, то ті негативні процеси, які мають місце сьогодні, зароджувалися ще в той час. Чому сталося прискорення президентських виборів? Через протистояння Голови Верховної Ради Івана Степановича Плюща і Президента Леоніда Макаровича Кравчука.

— Ніколи не можна під якусь особисту кон'юнктуру руйнувати державну систему, як це відбувається в останні роки в Україні. Коли, перепрошую, гвалтується Конституція, переважають особисті амбіції, коли руйнується правовий світогляд людей. Але той же Кравчук заради особистої кон'юнктури не пішов на руйнацію Конституції та законів. Є вищі цінності, які не можна порушувати навіть при найзапеклішій боротьбі чи особистих амбіціях.

— У 1995 році вам запропонували посаду віце-прем'єра...

— То був складний період, бо після того, як люди мене обрали, зросла відповідальність перед ними. І це головний позитив. Маю надію, що ми повернемося до виборності посад на рівні місцевого самоврядування. Президент, уряд мають займатися функціями держави, все інше має вирішувати громада. Відтак вона повинна собі обирати менеджерів на альтернативній основі. Це дуже важливо.

Ми відчували, що нас підтримують люди. І, якщо я не сподобався Президенту, прем'єру чи ще комусь, то просто так не з'явиться указ про моє звільнення. Це давало можливість людям розкриватися. В той період уряд надсилав нам проекти своїх постанов, які мали системний серйозний характер, були зорієнтовані на покращання соціально-економічної ситуації. Ми їх розглядали, готували пропозиції і відправляли з нашими змінами. Це давало можливість тримати зворотний зв'язок. І ми ніколи не допускали, щоб показати пальцем угору і сказати: я не винний, як голова виконкому чи голова облради. Якщо навіть і була вина уряду, ми не скидали з себе відповідальності, бо розуміли, що таке авторитет влади. І це давало можливість досягати взаємодії з адміністрацією Президента, Кабінетом Міністрів. Відтак вдалося підвищити рівень роботи в області. Коли в 1995 році я отримав пропозицію перейти на роботу в уряд, в області виконувалося близько 90 відсотків моїх розпоряджень. Була система, контроль, база даних, чіткі методи підготовки, відповідальності — всі це знали, і рівень виконання був один з найвищих в Україні.

Я з великою неохотою дав згоду на роботу в уряді, спрацював принцип: хто, якщо не я? Тоді було актуальним питання промислової політики, обвал об'єктів загальносоюзної власності, так званих поштових скриньок. Ніхто не знав можливості підприємств. Треба було дуже серйозно розбиратися. Я дав добро і з тяжким серцем поїхав до Києва працювати віце-прем'єр-міністром України в уряді Марчука.

— Досі залишається загадкою, чому побили горшки Леонід Кучма і Євген Марчук?

— Це була помилка Кучми. Це було недостойно. Був травень 1996 року. Нас, маю на увазі уряд, терміново зібрали в адміністрацію. Наводились якісь цитати із газети «Дзеркало тижня», і Кучма оголосив, що «за формування власного політичного іміджу...» підписав указ про відставку Прем'єр-міністра. Євген Кирилович, не чекаючи завершення засідання, встав, сказав: «Бог з вами!», і пішов. Я єдиний із тих, хто там був, робив спроби щось сказати проти, бо бачив: чинять необ'єктивно. Як управлінець, Марчук був високого рівня, і, думаю, що уряд під його керівництвом дав би багато користі.

А коли почув, що уряд очолюватиме Павло Іванович, а я його добре знав, попередив Кучму: якщо Лазаренко стане прем'єром, то я в уряді не працюватиму. З цього приводу в нас було декілька зустрічей і розмов на цю тему, але я стояв на своєму. І після того, як Павла затвердили Прем'єр-міністром...

— Перший прем'єр, який отримав конституційну більшість у Верховній Раді...

— Перед голосуванням практично всі депутати пройшли через його кабінет.

— Він вас не вмовляв?

— Ні, бо він бачив, що у нас досить різні підходи. Тим більше я, як віце-прем'єр, деякі постанови не хотів візувати. Наприклад, про територіально-галузевий принцип постачання природного газу. Коли Україну поділили на шматки і один із найбільш ласих дістався ЄЕСУ. Потім через рік я сказав Кучмі: усі прогнози виправдалися. Чим це завершилося, знаєте і ви, і читачі вашої газети.

— Які висновки ви, як політик, як людина, зробили для себе, стільки часу перебуваючи в політиці, у владних структурах. Ви могли б їх сформулювати?

— Перший висновок: ніколи не працюй на якусь особу. Навіть якщо ця особа — Президент чи Прем'єр-міністр. Цей принцип створює, безумовно, для мене певні проблеми. Але я ніколи не відмовлявся від нього і відмовлятися не буду. Я ніколи не працюватиму на державній службі, виходячи з особистої відданості тому, хто мене призначив. Коли ти працюєш в уряді, вищому виконавчому органі держави, ти маєш передусім працювати на захист інтересів держави і виконувати ті функції, які тобі довірили. Тому, працюючи з усіма президентами — Кравчуком, Кучмою, Ющенком, — я в жодного з них не просив посад, а тим більше вирішення якихось приватних питань. Вони це знали і знають, і можуть, якщо треба, — підтвердити. Це перший принцип — не працюй, виходячи з особистих інтересів.

Іще три роки тому я сказав Ющенку, що Президент не може бути очільником політики: чим гірше, тим краще. Незалежно від прізвища прем'єра, якщо уряд дає високий результат на користь держави, розвиток економіки, треба його підтримати. Коли щось не так, ти маєш, спираючись на свою функцію, щось поправити. Я не можу працювати з керівником, якщо він діє так, що це не відповідає моїм принципам.

Другий принцип. Працювати на посаді з повною викладкою незалежно від того, скільки ти далі працюватимеш. І до останнього дня, до останньої секунди, навіть знаючи, що завершується твоє перебування на посаді, ти маєш віддаватися роботі. І коли я передавав справи, а я працював у п'яти урядах, до мене приходив наступник, сідав за стіл і мінімум день-два я передавав йому справи і давав поради: на що звернути особливу увагу. І коли я зараз чую, що міністр у відставці з попередником не зустрівся, не передав справи — це неприпустимо.

Третє. Працювати на всіх посадах так, щоб чесно дивитися в очі людям. Для мене це не просто слова, а принцип. Дуже хочеться, щоб за таким принципом формувалася і вертикаль влади в Україні. Бо це має принципове значення. Тим більше за ці роки відбулося дуже різке безпрецедентне зниження рівня державного менеджменту.

— І корупція процвітає на кожному кроці.

— Абсолютно. А коли йдеться про кадрову політику не за критеріями ефективності, професійності, державності людини, а за іншими: хто більше дасть за портфель чи хто краще забезпечить доступ до ресурсів політичної групи, то починається процвітання корупції. Ця проблема дуже серйозна. Можна приймати розумні закони щодо вирішення економічних проблем, але, якщо не буде моральних, державницьких, інтелектуальних фахівців, то не будуть працювати ні закони, ні програми. Цю проблему треба вирішувати якомога швидше.

— Від чого ви отримуєте в житті задоволення? За чим шкодуєте?

— Шкодую за тим, що дуже рано з життя пішли батьки. В дитинстві у мене була мрія, щоб усі гарні добрі люди після 20—25 років ніколи не старіли. Я дуже шкодую, коли з життя йдуть такі люди, то минає час нашого дитинства і життя. Дуже шкодую, що дуже рідко зустрічаюся з друзями: вони розкидані по всьому світу. Багато друзів у Санкт-Петербурзі, в Ризі, в Таллінні, на Далекому Сході, в Молдові. Я шкодую за своєю професією. Бо професія інженера-корабелобудівника найцікавіша і найромантичніша у світі. Шкодую, що Софійка дуже швидко росте. Бо, коли беру на руки, нині треба нарощувати біцепси, а я хочу носити її на руках.

Але загалом я щаслива людина. Навколо мене чарівні красуні — Маринка, моя дружина, доньки, дві внучки, дуже багато друзів, соратників, побратимів. Я знаю, що таке довіра людей, а це найвищі цінності і посади.

— На цій ноті я хочу подякувати вам за нашу розмову, сподіваюся, вона буде цікавою і для наших читачів.

Розмову вів Володимир КОРОЛЮК.

***

Сьогодні народному депутату України Анатолію Кінаху виповнилося 55 років! «Голос України» щиро вітає свого давнього друга з ювілеєм, зичить йому і його родині добра, щастя, всіх гараздів. З роси й води!

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Пропонують відремонтувати дороги за рахунок акцизу на бензин

Народний депутат від КПУ **Євген Царьков** побував на Дніпропетровщині, повідомляє прес-служба партії.

Парламентарій і міський голова Дніпродзержинська Ярослав Корчевський обговорили проблеми екологічного забруднення, скорочення робочих місць на найбільших бюджетоутворюючих підприємствах, конфлікт між містом і області за власність місцевої мережі водоканалу та багато що інше.

А з працівниками Дніпродзержинського цементного заводу Євген Царьков обмінялися думками про збереження підприємств регіону, проблеми зростання комунальних тарифів, недостатній соціальний захист, екологію. На зустрічі з місцевими жителями народний обранець висловив свою точку зору про проблеми пенсійного забезпечення і пояснив, що заклик до дітей війни звертатися в суд — не більш ніж пропаганда.

Говорячи про законотворчу діяльність фракції Компартії, Євген Царьков нагадав, що, незважаючи на всю складність обстоювання інтересів простих людей у нинішніх умовах — «мегафракції» майже ніколи не підтримують пропоновані комуністами законопроекти, за останню сесію КПУ вдалося вирішити низку питань. Одне з них — це законопроект Симоненка-Мартинюка про транспортний збір, у результаті прийняття якого завдяки наполегливості комуністів було припинено спробу влади перекласти проблеми бюджету на плечі громадян і запровадити непропорційний транспортний збір. Зокрема, власник «Волги» повинен був сплачувати 2,5 тисячі гривень на рік.

«Також ми виступаємо за скасування загального транспортного збору, бо якби ці гроші справді йшли на ремонт шляхів, усі наші дороги мали б покритися сімома сантиметрами асфальту... Всі бачать, що цього не відбувається, отже, гроші йдуть на нецільові витрати. Натомість ми пропонуємо ввести вартість ремонту доріг в акциз на бензин. Це буде приблизно по 0,12 копійок на літр. І це буде справедливо: що ти більше їздиш, то більше й платиш», — сказав Євген Царьков.

ФОТОФАКТ

На І Міжнародній сільськогосподарській виставці-ярмарку технологій, техніки та насіння, яка відкрилася в селі Дослідницьке Васильківського району на Київщині, Наталя Гонта представляє Волинський інститут агропромислового виробництва.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

На Дніпропетровщині підірвалися на міні сорокарічний батько та його шістнадцятирічний син — вони хотіли власноруч вилучити з землі знайдений боєприпас часів минулої війни, *повідомляє наш дніпропетровський кореспондент Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.*

Юлія *ТИМОШЕНКО* привітала юнацьку футбольну збірну України (вік гравців — до 19 років) з перемогою на Євро—2009.

У НОМЕР

➤ *ОДЕСА*

200 тонн тухлого м'яса охоронять митниця і СЕС

Учора на судні «Берикс», яке у п'ятницю пришвартувалося в Одеському торговельному порту, почався огляд машинного відділення і двигунів. Це дасть змогу визначити час, необхідний для його ремонту.

Одеські власті дозволили судновi «Берикс» з 200 тоннами зіпсованого м'яса зайти в порт, щоб допомогти українському екіпажеві, який працює на його борту. Про це на вчорашньому брифінгу повідомив голова Одеської обласної державної адміністрації Микола Сердюк. Подальшу долю гнилого вантажу вирішуватиме Кабінет Міністрів. Зараз на судні працює прикордонний митний пост і представники СЕС, які стежать за тим, щоб не порушувалися правила безпеки і м'ясо не вивантажили в порту.

Підірвано автомобіль нафтопромисловця

У житловому мікрорайоні Таїрова, на вулиці Олександра Невського, у розпал робочого дня було висаджено в повітря джип «Тойота», яким за довіреністю керував підприємець-нафтопромисловець.

Машина зазнала значних руйнувань й відновленню не підлягає. Постраждали два інших автомобілі, а в прилеглих будинках повилітали шибки. За фактом вибуху автомобіля порушено кримінальну справу за статтею «Хуліганство». Це вже другий вибух автомобіля в місті за тиждень.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

➤ *КРИМ*

Виявлено велетенську плантацію наркотичного дурману

Під Сімферополем, на території Петровської сільради, правоохоронці виявили засіяні коноплями поля. Їх площа майже тридцять гектарів. Орендар даної землі заявив, що вже кілька років не обробляв ці площі, тож не знав, що там росте. Тим часом місцеві мешканці не приховували, що непевні особи постійно і майже не криючись систематично викошували тут зілля. Співробітники СБУ змусили орендаря очистити поля. Вони зазначили, що це не перша плантація, виявлена ними в Сімферопольському районі, однак ця наймасштабніша за останні три роки. Зараз співробітники СБУ й МВС проводять заходи з виявлення осіб, причетних до цього бізнесу.

Віктор ХОМЕНКО.

➤ *УЖГОРОД*

Дитяча залізниця знову запрацювала

Два роки тому Укрзалізниця закрила в Ужгороді улюблене місце відпочинку малюків — дитячу вузькоколійку — через нерентабельність. А першого серпня вона знову запрацювала. Багато зусиль до цього доклали активісти одного з громадських об'єднань та волонтери — студенти, школярі, їхні батьки. На захист залізниці вони спочатку провели кілька мітингів, а відтак очистили колії, пофарбували паркани, привели до ладу територію. Міська влада взяла залізницю під свою опіку, перевівши її в комунальну власність. Для утримання дитячої вузькоколійки, а це десь 600 тисяч гривень на рік, буде створено нове комунальне підприємство або знайдуть інвестора.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Стражі порядку страждають від «квартирного» свавілля

Півтора десятка ветеранів і нинішніх співробітників МВС днями зібралися в Балаклаві на пікет. Вийти на вулицю людей змусило горезвісне квартирне питання.

Ще 2000 року райдержадміністрація у Балаклаві передала Управлінню МВС України в Севастополі розташований по вулиці Сьомого листопада чотириповерховий будинок колишньої казарми — «з метою поліпшення житлових умов працівників райвідділу міліції». Після його реконструкції п'ятдесят шість сімей міліціонерів мали отримати тут своє перше житло.

В другій половині 2003 року реконструкцію чотирьох «міліцейських» поверхів закінчили. Керівництво УМВС видало черговикам оглядові ордери з номерами квартир і зняло їх із загальної черги.

Але... власники будівельної компанії, котра займалася ремонтом будинку, розсудили по-іншому. Вирішили, що міліціонерам житло вони не віддаватимуть, оскільки нічого їм не завинили.

Судова тяганина з питання «повинні — не повинні» триває вже майже шість років. За цей час зазначені в оглядових ордерах квартири вже знайшли нових власників — житло купили законослухняні громадяни з інших регіонів України. А з п'ятдесятьох шести претендентів на квадратні метри частина встигла звільнитися, частина — переїхати на нове місце служби, а двоє й зовсім залишили цей світ...

Ті, хто зібрався на пікет, своїх емоцій не приховували. У листі, адресованому першим особам держави, люди назвали причину своїх бід: «Будинок розташований в елітному районі Севастополя: у центрі Балаклави, поблизу набережної. Тому від самого початку ніхто не планував віддавати квартири відповідно до черги. А обіцяли так зробити тому, що оформити землевідведення державному підприємству для будівництва житла співробітникам міліції значно легше, ніж приватній фірмі під будівництво з комерційними цілями».

Щоб боротися за свої житлові права, бездомні міліціонери створили громадську організацію «За права ошуканих мешканців будинку по вулиці Сьомого листопада», яку очолив відставний полковник міліції Сергій Кузнецов **(на знімку — в центрі, з мегафоном)**. Особливі надії він покладає на депутатів міськради. Саме вони свого часу прийняли рішення про передачу муніципального майна бізнесменам під реконструкцію, а вже в період спорів УМВС із будівельниками додатково дали дозвіл на продовження робіт на об'єкті.

Пікетники налаштовані рішуче: «Ми продовжуватимемо наші акції. Адже для багатьох міліціонерів це останній шанс одержати житло».

Микола МАГДИЧ.

Севастополь — Балаклава.

Фото автора.

Водій «Лексуса» був смертельно п'яний

Водій «Лексуса», який на пішохідному переході у Чернівцях насмерть збив жінку і трьох дітей, був страшенно п'яний. Про це повідомив начальник управління МВС у Чернівецькій області Георгій Проскурняк.

Пригода сталася тридцять першого липня о 22-й годині 43 хвилини на вул. Винниченка. Як повідомили у Державтоінспекції Чернівецької області, загинули 39-річна мешканка Чернівців, її 13-річний син та двоє племінників (12-річна дівчинка та дев'ятирічний хлопчик), які приїхали в гості з Хмельницького. Сусіди загиблої кажуть, що жінка була вагітна.

За результатами експертизи у водія «Лексуса» вміст алкоголю в крові становив 3,72 проміле. Це відповідає тяжкому отруєнню етиловим спиртом з можливим смертельним наслідком. Після скоєння ДТП чоловік не міг самостійно вийти з авто та взагалі розмовляти.

За попередніми даними, водій «Лексуса» значно перевищив швидкість руху і навіть не загальмував. Тіла смертельно травмованих було відкинуто на 20—30 метрів від «зебри». 13-річний хлопчик та 12-річна дівчинка померли в кареті швидкої медичної допомоги, ще двоє —9-річний хлопчик та 39-річна жінка — у лікарні.

Як розповідають очевидці, одразу після ДТП на місці події зібрався натовп мешканців прилеглих вулиць. Міліції довелося рятувати водія «Лексуса» від самосуду — люди почали трощити авто. На експертизу винуватця ДТП супроводжувало троє очевидців події — люди хотіли переконатися, що дослідження на вміст алкоголю таки проведуть.

Водія поміщено в ІТТ, автомобіль припарковано на штрафмайданчик. Георгій Проскурняк спростував інформацію, що затриманий є працівником митниці. За його словами, водій — приватний підприємець, 1966 року народження, уродженець міста Кіцмань, нині мешкає у Чернівцях. Автомобіль «Лексус» має номерний знак ВС 3000 ВЕ, зареєстрований в одному з райвідділів Львова. Затриманий не є власником машини, але за документами має право керувати.

Сергій СУЛИМА.

Чернівці.

Проїзд подорожчав

З 1 серпня у Сумах відбулося чергове підвищення вартості проїзду в комунальному електротранспорті —на 30 копійок. Тож віднині за квиток у тролейбусі сумчанам доведеться викладати 1 гривню.

Рішення про підвищення вартості квитків ухвалено на позачерговій сесії Сумської міськради. Основні причини подорожчання — відсутність грошової компенсації з боку держави на перевезення пільгових категорій пасажирів та підвищення вартості запчастин і матеріалів, необхідних для ремонту рухомого складу.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

На щастя, масштабні трагедії трапляються в Києві нечасто

20 років тому, 2 серпня 1989 року, в Києві мжичило. Ця обставина і стала фатальною для 11 жертв трагедії на Майдані, який тоді йменувався площею Жовтневої революції. Люди ховалися від дощу у вузькому коридорі між парканами, яким можна було потрапити в обставлений риштуваннями Головпоштамт.

О 16-й годині 20 хвилин центр Києва здригнувся від глухого удару: величезний козирок поштамту — його загальна вага була близько семисот тонн — рухнув униз.

Двох жертв обвалу вдалося врятувати, і в цьому була чимала заслуга десантників, котрі зібралися неподалік, щоб відзначити своє свято. Багато хто з них побував в Афганістані, і їм доводилося витягати людей з-під руїн. Разом з ними завали розбирали міліціонери, пожежники й навіть випадкові перехожі. У результаті тієї трагедії загинуло 11 осіб: двоє москвичів-молодят, один житель Нового Оскола, троє — з Южно-Сахалінська і п'ятеро киян. Обурена громадськість обговорювала хід розслідування. Ну, а влада, як звичайно, звалила всю провину на своїх попередників.

Подібні масштабні трагедії в Києві трапляються, на щастя, нечасто.

Фото з архіву УНІАН.

Міліції довелося рятувати водія «Лексуса» від самосуду

Наші — на гребені хвилі!

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У третій конкурсний Джамала, виконавши композицію Дмитра Клімашенка «Мамій», вкотре справила настільки сильне враження на журі, що отримала вищі бали. Присутній на концерті всесвітньо відомий співак Дмитро Хворостовський аплодував їй стоячи. Утім, перемога Джамали не стала сенсацією. Вони разом з виконавцем з Індонезії вважалися явними фаворитами нинішньої «Нової хвилі» з найпершого дня.

Перед тим, як виставити оцінки, небагато роздумував лише один член журі — російський співак Микола Басков, але скоріше для того, щоб понервувати публіку. Після того як ведуча конкурсу Ксенія Собчак пригрозила йому, що ніколи більше не аплодуватиме його «Шарманці», Басков здався і підняв над головою заповітну «10».

25-літню переможницю, кримчанку Джамалу — її справжнє ім'я **Сусанна Джамаладінова (на знімку)** — фахівці вважають геніальною співачкою, у якій поєднуються риси Вайнхаус, Баду, Шер, Іма Сумак і Шаде. «Пугачовою, Вітасом і Фросею Бурлаковою в одному флаконі» назвав нашу переможницю Басков. Ну а сама Джамала розповіла журналістам, що на неї вплинула творчість Біллі Холідея, Елли Фітцджеральд, Джоні Мітчелла і Рейчел Ферол. У звичайних слухачів виникла стійка асоціація її манери виконання з колись достатньо популярною російською виконавицею Жанною Агузаровою.

Свій перший альбом Джамала записала у дев'ять років. А на другому курсі хотіла кинути консерваторію, бо педагоги обурювалися, що співає більше джазу, ніж класики. І на випуску, щоб ніхто не сварився, виконувала «Травіату». Буквально перед Юрмалою співачка дебютувала у Києві у виставі «Іспанська година» — це опера Равеля, що дуже рідко виконується.

Як відзначає сама співачка, на участь у конкурсі її підштовхнув випадок. «Прийшла Олена Коляденко (відомий в Україні хореограф і продюсер Джамали) і каже мені: «А давай спробуємо!». І ми спробували! Я вибирала ті пісні, в яких можна «балуватися «вокально», і добалувалася так, щоб тому, хто сидів, захотілося встати, а тому, хто стоїть, сісти!» — сказала співачка.

Що стосується самородка з Індонезії — **Санди (на знімку),** то слухачі були вражені його чистим соулом.

Нагадаємо, ідея організувати новий конкурс «Нова хвиля» на продовження фестивалю пісні молодих виконавців «Юрмала» виникла у композиторів Ігоря Крутого і Раймонда Паулса на початку 2002 року. З 2005 року Алла Пугачова стала музою форуму. Головна мета конкурсу — відкриття нових імен. І за ці роки конкурс відкрив Тіну Кароль, дует Smash, переможця торішнього «Євробачення» Діму Білана, грузинську артистку Софіко, латвійського співака Інтарса Бусуліса і багатьох інших.

Яна СТАДІЛЬНА.

Фото з сайту www.livestory.com.ua

Фестиваль у Свіржі не виправдав очікувань людей, які купляли квитки за 150—1000 гривень...

Захід, який позиціонувався як фестиваль культур народів світу, завершився скандалом. Уже наступного після відкриття дня (а мав він тривати три дні) техніки почали збирати головну сцену. Тільки і встигла величезна кількість запрошених музикантів провести саунд-чек і з досадою розвести руками, адже зібралося стільки людей із різних міст України, які витратилися на квитки, дорогу і місце для ночівлі! У день урочистого відкриття фестивалю джаз-діва Ніно Катамадзе вийшла на саунд-чек і звернулася до глядачів: «Таке враження, що фестиваль, крім вас, нікому не потрібний...» І пожалілася, що у неї проблеми з квитками — організатори досі їх не викупили у неї.

Та що там квитки, багатьом групам не виплатили не лише гонорарів, а й витрати на дорогу не покрили. Організатори фестивалю, в свою чергу, повідомили, що їм елементарно забракло грошей. Адже вони розраховували, що прийде набагато більше глядачів, до 50 тисяч, і тоді з квитків вдасться покрити усі витрати.

Вл. інф.

І левиця буває «зозулею»

Під час перевезення з Прибалтики в Україну пари левів, яких придбав Рівненський зоопарк, левиця Тіна народила левеня. А вже наступного дня не визнала його — ричала, кидалася. Подібне працівники зоопарку спостерігають уперше, бо зазвичай левиці за свого малюка ладні загризти на смерть. Щоб уникнути біди, левеня відлучили від Тіни. Його виходжують спеціалісти. Малюк уже почав звикати до поживного козячого молока, має хороший апетит, тож є надія, що виросте і без «мами».

Євген ЦИМБАЛЮК.

Рівненська область.

Туристи хочуть літати на Поділля на боїнгах

Старовинний Кам'янець-Подільський буде ще привабливішим для туристів, як і загалом Подільський край, якщо в регіоні діятиме сучасний аеропорт.

Таку думку підказали іноземні туристи. Вони взяли участь в опитуванні, яке проводило управління міжнародних зв'язків і туризму міськвиконкому. Тож влада міста звертається до голови Хмельницької обласної ради Івана Гладуняка: потрібно модернізувати Хмельницький аеропорт для виконання міжнародних рейсів. Водночас осучаснення обласного летовища стало б запорукою участі Хмельниччини в контексті проведення в Україні Євро-2012, вважають у Кам'янці.

Віра ШПИЛЬОВА.

Спорудять пам'ятник розстріляним фашистами професорам

У Львові оголошено міжнародний конкурс на кращий проект пам'ятника вченим, розстріляним нацистами на початку війни.

Це були люди зі світовим ім'ям: Тадеуш Бой-Желенський, Володимир Серадський, Каспар Вайгель, Антон Ломницький, Мауріцій Арерханд, Казимир Бартель, Роман Лонгшамю де Бер'є, Тадеуш Островський, Станіслав Пілат, Ян Грек. Історики твердять, що фашисти увійшли у Львів, маючи на руках перелік осіб, які підлягали знищенню. Потім у намаганні приховати ці злочини рейсхфюрер СС Гімлер у 1943 році надав наказ викопати трупи львівських професорів і спалити їх, а попіл закопати.

Конкурс стартує не лише у Львові, а й у Вроцлаві, адже це спільний проект містпобратимів. Усі витрати обіцяє покрити польська сторона, а саме Колегіум Східної Європи у Вроцлаві. Триватиме конкурс до кінця вересня, а 10 жовтня журі оголосить переможців. Призовий фонд конкурсу — 53 тисячі польських злотих. Почати спорудження пам'ятника планують вже наступного року.

Ірина ЄГОРОВА.

Львів.

Десантники співали, стрибали з парашутом і... їли жаб

ЯК ВІДСВЯТКУВАЛИ

У неділю своє свято відзначила еліта сил швидкого реагування. В Житомирі святкування відбулися в колишньому аеропорту. Це єдиний обласний центр в Україні, де офіційно і так гучно відзначають День десантника, стверджує керівник громадської організації «Купол» Сергій Уланов. А все тому, що тут дислокується 95-та окрема аеромобільна бригада.

З нагоди свята розвідникам-десантникам на сніданок дали сік та печиво. Потім, під час святкового шоу, декому з них довелося демонструвати майстерність у поїданні жаб: мовляв, десантник повинен вміти вижити за будьяких умов. На доказ сказаного військові пограли м'язами: розбивали цеглу, показували прийоми рукопашного бою та роботу в команді — під час знищення уявного незаконного формування. Це було останнє шоу, яке довелося їм підготувати разом з начальником розвідки бригади Ігорем Дзюбою, який незабаром попрощається з підопічними.

Відкрилося свято парашутним шоу, а довершили картину виставка бойової техніки й фестиваль патріотичної пісні. Глядачів вразила майстерність пілотів місцевого клубу «Авіатик» — серед різної летючої техніки виділялися мотодельтаплани з яскраво розмальованими крилами, які в небі нагадували метеликів.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Фото автора.

СВІТ КОРОТКО

БЕЛЬГІЯ

Новий генсек НАТО підтвердив, що Україна і Грузія не готові до членства

Грузія та Україна не виконали необхідних умов на цьому етапі. Таку думку висловив Расмуссен на своїй першій прес-конференції, яку він дав учора в Брюсселі. При цьому генсек підтвердив позицію альянсу, що Грузія та Україна в майбутньому будуть прийняті до НАТО, й альянс продовжуватиме надавати їм необхідну для цього допомогу. Нагадаємо, Расмуссен 1 серпня офіційно приступив до роботи в брюссельській штаб-квартирі Північноатлантичного альянсу. Раніше таку саму думку висловлював і попередній генеральний секретар альянсу Яап де Хооп Схеффер.

ІРАН

Махмуда Ахмадінеджада затверджено на посаді

Вищий керівник Ірану офіційно затвердив Махмуда Ахмадінеджада на посаді президента. Його на цю посаду переобрали 12 червня. За офіційними даними, він набрав 62,6 відсотка голосів виборців. Однак одразу після виборів опозиція заявила, що підсумки волевиявлення сфальсифіковано. Противники режиму вийшли на вулиці, проте незабаром багатотисячні мітинги було подавлено. Загинуло не менш як 30 іранців. Кілька тисяч осіб було заарештовано, серед них — визначні громадські та політичні діячі й журналісти.

БІЛОРУСЬ

Затримали контрабандиста в 16 трусах

Білоруські прикордонники і співробітники митниці в пункті пропуску "Верхній Теребежів" на білорусько-українському кордоні затримали контрабандиста, який намагався перевезти партію одягу, надягнувши його на себе, повідомляє прес-служба Державного прикордонного комітету Республіки Білорусь. Крім 16 трусів, контрабандист був одягнений у чотири спортивні костюми та троє штанів, незважаючи на 30-градусну спеку. Товар вилучено, а порушника притягнуто до адміністративної відповідальності.

КИТАЙ

В очікуванні двох тропічних штормів

Одразу два тропічні шторми можуть обрушитися на Китай протягом найближчих 10 днів. Біля південно-східного узбережжя країни з'явилися одразу дві зони зниженого тиску, в яких бушують 7-бальні шторми. За прогнозом синоптиків, ці атмосферні формації ставатимуть дедалі агресивнішими і прийдуть до південно-східного узбережжя материкового Китаю протягом 10 днів. Від початку року на КНР обрушилося вже чотири тропічні шторми. Останнім з найсильніших став «Лінфа», який приніс із собою вітри швидкістю до 83 кілометрів на годину і сильні зливи. Так чи інакше від природної катастрофи постраждало більш як 200 тисяч осіб, завдані стихією економічні збитки становили 50 мільйонів доларів.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 143 (4643)
ВІВТОРОК, 4 СЕРПНЯ 2009

До КСУ надійшло подання Президента Віктора Ющенка щодо конституційності постанови Кабміну про деякі питання стабілізації фінансового становища «Нафтогазу України».

Для того, щоб швидше подолати наслідки світової економічної кризи, німцям пропонують відмовитися від одного відпускного дня.

РЕГІОНИ

ІВАНО-ФРАНКІВЩИНА

Номінальна зарплата зростає, реальна — падає

Середньомісячна номінальна заробітна плата штатних працівників, зайнятих на підприємствах, в установах, організаціях Івано–Франківської області (без урахування найманих працівників статистично малих підприємств та в фізичних осіб–підприємців) у червні 2009 р., за даними головного управління статистики в Івано–Франківській області, становила 1740 грн.

Це перевищує законодавчо встановлені державні соціальні стандарти. Зокрема, рівень мінімальної заробітної плати (з 1 квітня 2009 р. — 625 грн.) у 2,8 разу та прожитковий мінімум для працездатної особи (з 1 жовтня 2008 р. — 669 грн.) — у 2,6 разу.

Порівняно з попереднім місяцем заробітки працівників збільшились на 7 відсотків, а до червня минулого року — на 5,1. Зростання номінальної заробітної плати спостерігалось у більшості видів економічної та промислової діяльності, а найсуттєвішим було в закладах освіти та на підприємствах з риборозведення. Найвищі рівні заробітної плати спостерігалися на підприємствах трубопровідного транспорту та з видобування паливно-енергетичних корисних копалин, найнижчий — на підприємствах з надання індивідуальних послуг. В територіальному аспекті найбільше отримували працівники Долинського та Надвірнянського (у 1,3 —1,2 разу більше, ніж по області), найменше — Снятинського районів. За рівнем оплати праці у червні серед регіонів України область посіла 13-те місце.

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ

Усьому виною стало банкрутство банку

Кам'янчани, які внесли кошти на придбання квартир, що їх будують дві фірми — «Марс ЛТД» та «Рокор ЛТД», готові вийти на протестні акції. Їхні новосілля відтерміновуються. Хоч вини будівельників у цьому немає.

Гроші за квартири було внесено в банк «Дністер», який нині переживає не кращі часи. Тимчасова адміністрація фінустанови шукає інвестора, аби провести оздоровлення, а тим часом оголошено мораторій на задоволення вимог кредиторів строком на шість місяців, до середини жовтня цього року. Банк заборгував «Марсу» близько 700 тисяч, а «Рокору» — півтора мільйона гривень.

Серед квартир, які підготував для новоселів «Рокор», є житло і для відселенців з аварійної дев'ятиповерхівки на Нігинському шосе, 1а, яким було виділено кошти з державного та місцевих бюджетів для придбання безпечного житла.

Віра ШПИЛЬОВА.

Розвивати бізнес у нас іноземцям складніше, ніж в інших країнах

ІНВЕСТИЦІЇ

Оптимістичну і, здавалося, досить переконливу інформацію керівництва компанії «Шостка/Бел Україна» про досягнуті успіхи й позитивні результати на прес–конференції для представників багатьох центральних і регіональних ЗМІ дещо «підпсували» журналісти шосткинських газет. Їм нібито стало відомо, що компанія планує скоротити транспортний підрозділ і вивільнити кількох водіїв. Що компанія не займається екологічними питаннями — неприємний виробничий запах докучає мешканцям міста. І майже вбивче — начебто через організаційні й виробничі негаразди на підприємстві створено незалежну профспілку, яка обіцяє краще захищати інтереси працюючих.

За три неповні роки...

Відзначу цікаву деталь. Першу прес-конференцію три роки тому керівники французької групи «Bel» провели в Києві — невдовзі після придбання ВАТ "Шосткинський міськмолокозавод". І запевнили тоді на всю Україну: наведемо лад, піднімемо виробництво на високий рівень, поліпшимо умови праці тощо.

Що—що, а обіцяти у нас багато хто вміє. Інша справа — виконати обіцяне.

Та ось на недавній зустрічі із журналістами всеукраїнських видань, радіо і телебачення у Шостці наводилося досить багато вражаючих цифр і показників.

Приміром. Група «Bel» у 2007—2009 роках інвестувала в технічне переоснащення молококомбінату більш як 62 млн. гривень. Повністю модернізовано лінію з виробництва твердих сирів. Ввели в експлуатацію нові сучасні лінії для виробництва плавленого і нарізного твердого сирів, нову потужну компресорну станцію.

Чимало інвестиційних коштів спрямовано і в непромислові сфери. Зокрема, у розвиток сировинної бази — понад 15 млн. гривень, за рахунок яких створено декілька пунктів прийому і охолодження молока.

Група «Bel» взялася і за підвищення кваліфікації та професійного рівня персоналу. Минулого й нинішнього року здійснено повну комп'ютеризацію робочих місць, реалізовувалася програма підготовки персоналу для роботи з різними комп'ютерними програмами. Лише торік більш як 1000 годин тренінгу було присвячено професійній підготовці персоналу з питань виробництва, фінансів, продажів і маркетингу. Нині середня заробітна плата на підприємстві становить 3300 гривень.

Пріоритетним напрямом діяльності «Bel» у Шостці була і є турбота про якість та унікальність продукції.

Нові перспективи

Компанія має намір підтримувати нинішній інвестиційний рівень протягом найближчих 5 років.

— Наша мета, — запевняв генеральний директор «Шостка/Бел Україна» Шафік Хаммаді, — продовжувати інвестувати розвиток локального виробництва відповідно до міжнародних стандартів якості групи «Bel», що дозволить забезпечити українських споживачів продуктами високої якості, зміцновати позиції компанії на українському ринку, розвивати національний ринок молочних продуктів загалом.

Обрана стратегія довела свою ефективність. Приміром, у 2008 році оборот шосткинської компанії сягнув 420 млн. гривень.

Компанія думає над тим, як і яку допомогу надавати виробникам молока, щоб воно надходило на підприємство належної якості.

А як же із закидами місцевих журналістів?

Шафік Хаммаді пояснив. Питання про ліквідацію транспортного підрозділу сьогодні не стоїть на порядку денному. А якщо це й трапиться в майбутньому, то ті самі водії перейдуть на роботу в новий структурний підрозділ. І при цьому нічого не втратять.

Питання екологічної безпеки відомі керівництву компанії. Воно має намір вжити відповідних заходів, щоб не було нарікань мешканців міста.

А що стосується нової профспілкової організації, то це право працюючих, де їм бути. Компанія все одно піклуватиметься про належні умови й оплату праці працівників.

Невеселою, навіть сумною, була відповідь генерального директора на запитання кореспондента "Голосу України" про те, чи задовольняють інвестора правові умови роботи в нашій країні? Відповідь була відверта й чесна: на жаль, працювати французькій групі в Україні набагато важче й складніше, ніж в інших 120 країнах світу, в яких розташовані представництва групи.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Шостка
Сумської області.

М'які вафлі від «Родини»

КУПУЙ УКРАЇНСЬКЕ!

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Досі вони випускались лише у європейських країнах, а тепер стануть доступними і українським покупцям. Адже партія м'яких вафель уже надійшла у торговельну мережу й одержала схвальні відгуки від людей.

— Ми, звичайно ж, найперше дбаємо про смакові якості вафель, які назвали «Європейські» (до речі, сім найменувань продукції «Родини» відзначені золотими медалями на Всеукраїнських дегустаційних конкурсах — **Авт.**), про те, щоб задовольнити різні смаки споживачів — начинка вафель буде різноманітною, — розповідає головний технолог заводу Тетяна Небісь. — І навіть випускаємо м'які вафлі без начинки, у такий спосіб даючи змогу господиням проявити свою кулінарну фантазію. При цьому не забуваємо і про те, щоб нова продукція мала гарну естетичну і зручну упаковку.

Випуск нової для України продукції — це результат реалізації інвестиційного проекту, вартістю близько чотирьох мільйонів євро. До речі, «Родина» не шкодує коштів на модернізацію виробництва, встановлення нового сучасного обладнання. Бо тільки так та ще стараннями працівників можна домогтися того, щоб продукція мала попит на ринку, вважає керівник підприємства, депутат Рівненської обласної ради Микола Кучерук.

До речі, крім кондитерських, «Родина» випускає і пропонує ще чимало продукції для всієї родини (це і хлібобулочні вироби, соки, консервована продукція, майонези, маргарин тощо), чим повністю виправдовує свою назву. Все тут робиться з душею, тому й купується людьми охоче. Відтак підприємство економічно міцне, навіть у ці скрутні часи виконує широку програму благодійності та меценатства.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімку: начальник кондитерського цеху №2 Віталій Надієвець біля нової лінії з виробництва м'яких вафель «Європейські», потужність якої 460 кілограмів продукції за годину.

Фото автора.

Постановою Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченко, 18/1) від 13.07.2009 р. по справі № 7/135-09 Товариство з обмеженою відповідальністю «Торговий дім «Охтирський хліб» (40030, м. Суми, вул. Воскресенська, 6; ідент код 33977485) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено голову ліквідаційної комісії Корнілова Євгенія Олександровича (ліц. АБ № 116045 від 15.11.2004 р.).

Місцезнаходження: 40000, м. Суми, пл. Незалежності, 1, офіс 408; тел./факс 8 (0542) 619-837.

У зв'язку з втратою Закритим акціонерним товариством "Херсонський нафтопереробний завод" Витягу про реєстрацію прав власності на нерухоме майно № 18617055 від 23.04.2008р. (серія ССК № 226712), виданого йому Херсонським державним бюро технічної інвентаризації, вважати його недійсними.

Закритим акціонерним товариством "Херсонський нафтопереробний завод" втрачено належний йому примірник трьохстороннього договору переуступки боргу, посвідченого приватним нотаріусом Луцького міського нотаріального округу Волинської обл. Ариванюк Н.А. 04.04.2008р., за Р№2280, роздрукований на бланках ВКС №548132; ВКС №548135.

Постановою Господарського суду м. Києва від 14.07.2009 року № 15/323-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Солара Трейд» (юридична адреса: м. Київ, вул. Артема, 37-41, код ЄДРПОУ 35333171) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «Брассвейрс» (02217, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 31/27-а, код ЄДРПОУ 32622047).

Заяви поточних кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Чимало інвестиційних коштів спрямовано і в непромислові сфери

Підземна альтернатива

ДО УВАГИ УРЯДУ

Аварія на донецькій шахті імені Скочинського в червні цього року, коли раптовий викид вугілля і газу забрав життя 13 гірників, знову привернула увагу громадськості до проблеми безпеки у вугільній промисловості. Чи можна уникнути трагедій, що повторюються? Можна, і досвід інших вуглевидобувних країн це доводить. При цьому метан, що виділяється із пласта, варто використовувати як додатковий енергоносій. Приклади, коли шахтним метаном заправляли автомобілі або спалювали газ на котельні, існували ще за радянських часів. За останні десять—п'ятнадцять років таких проектів було чимало. Про особливості метанових проектів, інтерес інвесторів і про те, що ж заважає перейти від слів до діла, **ми говорили з директором державного підприємства «Центр альтернативних видів палива» Костянтином АВТОНОМОВИМ.** Центр було створено в 1997 році. Його засновниками виступили Національна академія наук України і Міністерство вугільної промисловості.

Фото надані Центром альтернативних видів палива.

Битва без «розвідки»

— Костянтине Володимировичу, про те, що проекти комплексної дегазації шахт і утилізації метану — основний спосіб забезпечення безпеки гірників, — говорять давно. Проте все, що в цьому напрямі зроблено, — заслуга швидше приватних власників вугільних підприємств, ніж держави. Чому? Адже в перевагах «приручення» шахтного метану, здається, нікого переконувати не треба...

— Що стосується комплексної дегазації шахт для забезпечення безпечної роботи гірників, то слід зазначити, що пілотним проектом, реалізацією якого займається центр, передбачалося буріння 30 дослідницько-промислових свердловин у різних гірничо-геологічних і гірнічотехнічних умовах. Це як раз і є комплексна дегазація вуглепородних масивів. У підсумку за десять років проект було профінансовано на 36 відсотків. Пробурити одну свердловину коштує 1,5—2 мільйони гривень, а центр одержав на ці роботи лише 26 мільйонів гривень. Не в останню чергу тому Національна академія наук вийшла зі складу засновників центру. Щороку скорочувалося фінансування геологорозвідувальних робіт для вугільників. Доскорочувалися до такої ситуації, що цього року на «метанову» тему не виділено жодної копійки. Усі говорять про метан, але грошей не дають.

Останні тридцять років дегазація і геологія фінансувалися за залишковим принципом. А тепер розводимо руками: мовляв, що ж робити далі? Останні аварії на шахтах показують, наскільки відстає геологія. Вугільники не знають, де працюють. Достовірні геологічні дані закінчилися на глибині 800 метрів. Далі — це інтерполяції за чуттям самого геолога. Свердловин на таку глибину ніхто не бурив, масив не досліджував. А на глибині більш як тисячу метрів і на газоутворення, і на природу метану впливають зовсім інші чинники.

Тому завдання стоїть — відновити фінансування геології та одержати достовірні відомості про розвиток процесів на великій глибині. Наприклад, на одній з польських шахт, де мені довелося побувати, при відпрацьовуванні лави щодня беруться і досліджуються на метаноносність проби вугілля. А в нас — можливо, раз на місяць і беруть. Треба оснастити лабораторії, озброїти їхніми новими методиками. Якби пілотний проект центру був профінансований хоча б на дві третини, не кажучи вже про повнооб'ємне фінансування, ми одержали б реальну віддачу насамперед за рахунок підвищення безпеки праці на шахтах. Держава для себе має прийняти рішення і не шахтарськими життями розраховуватися за метан, а вкладати гроші в проекти комплексної дегазації шахт.

«Зелені інвестиції» допоможуть знизити аварійність на вугільних підприємствах

— А чи проявляють інтерес до метанових проектів приватні інвестори?

— З ратифікацією Кіотського протоколу про скорочення викидів парникових газів з'явилася можливість фінансування таких проектів за рахунок «зелених інвестицій». Наприклад, торік підписано договір з однією з німецьких компаній, що провела реконструкцію системи дегазації і поставила утилізаційне обладнання в шахтоуправлінні «Донбас». На другому етапі реалізації проекту передбачається проведення комплексної дегазації вугільного підприємства. Так само підписано договір з американською компанією, що допомагатиме в реконструкції системи дегазації на шахті імені Стаханова. Усього в галузі реалізується 10 спільних проектів на загальну суму 48 мільйонів доларів США. Адже через хронічне недофінансування охорони праці у вугільній промисловості на шахтах відсутні системи дегазації в сучасному вигляді, як у Польщі, Німеччині, США. І на реконструкцію таких систем потрібні дуже великі капіталовкладення, щоб метан, який утвориться у вибої під час видобутку вугілля, ми могли б не по виробках витягти і викинути у вентиляційну трубу, а подати по газопроводах на поверхню і використовувати.

— За скільки років могли б окупитися метанові проекти?

— Проект звичайної реконструкції системи дегазації та утилізації метану — за три—п'ять років. Але неурегульована законодавча база і низка інших причин не дали змоги залучити інвесторів у 2007—2008 роках. А потім додалася ще й криза. Якщо торік нараховувалося більш як 26 компаній, які хотіли брати участь у таких проектах, то цього року залишилися одиниці. Адже на Заході теж відбувається скорочення виробництва, інвестори вичікують.

— Тобто час для початку таких проектів упущено?

— Не хотілося би посипати голову попелом і бути песимістом, але часу залишився дуже мало, адже Кіотский протокол діє лише до 2012 року. Якби почали два роки тому, то, використовуючи механізми протоколу, Україна мала б шанс обновити вугільну промисловість. Зараз Україна продала частину своїх національних квот на викиди парникових газів Японії. Тепер черга — за проектами, що скоротять викиди цих газів. Ми подали проект комплексної дегазації шахти «Краснолиманська». Якщо його профінансують за рахунок «зелених інвестицій», то це буде, без перебільшення, зразковий проект, дуже серйозний, показовий. Обсяг інвестицій становитиме більш як 20 мільйонів доларів.

Аналогічний проект готуємо і по шахті імені Скочинського, цього року, думаю, підпишемо договір з американською компанією. Він передбачає буріння свердловин з поверхні та реконструкцію підземної дегазації на шахті. Адже кінцева мета роботи нашого центру — насамперед підвищити безпеку робіт під відпрацьовування метанорясних пластів.

— США є лідерами у видобутку шахтного метану. Проте фахівці кажуть, що для українських шахт більше підходить досвід Німеччини, де схожий склад порід. Наприклад, шахта імені Засядька, яка реалізує комплексний проект дегазації та утилізації метану, використовує німецьке й австрійське устаткування, шахта «Краснолиманська» також співробітничає з Німеччиною. Проте американці пропонують свою допомогу в здійсненні проектів на шахтах. Чи немає тут лобіювання інтересів окремих виробників?

— Американці готові надати нам фінансову підтримку, але не наполягають на купівлі певного устаткування. Що стосується попередньої дегазації пласта — так, тут Канада, США, Австралія попереду. Але в підземній дегазації та утилізації метану наші компанії нітрохи не поступаються, і це приємно усвідомлювати. Інша річ, що ми розуміємо, скільки доведеться вкласти — в бурильне, утилізаційне устаткування, у трубопроводи... Та й німецький досвід в Україні потребує адаптації. Непогане устаткування в Польщі, й наші колеги пропонують свою допомогу. Вони вже постачили комплекс сейсмічного контролю на шахту імені Засядька. Після аварії на шахті імені Скочинського на одній з нарад у міністерстві пролунала пропозиція обладнати такими комплексами всі небезпечні шахти. Щоб ми могли перехресно сканувати товщу землі й скласти тривимірну модель.

Шахтарям вигідніше викидати газ в атмосферу, ніж використовувати його?

— Чиновники найвищого рівня так багато і так переконливо говорять і про безпеку шахтарської праці, й про метан, що, здавалося б, у цій галузі для нових проектів має бути створено режим найбільшого сприяння. Що дасть Закон України «Про газ (метан) вугільних родовищ», який недавно набрав чинності?

— Уперше для шахтарів цей закон визначає метан уже як ресурс. Але водночас потрібні підзаконні акти, щоб реалізувати пільги, прописані в законі. Ми розуміємо, що на це піде час. Цього року від закону ще ефекту не одержимо. Скажу більше — за існуючої системи оподатковування шахтарям простіше викидати метан в атмосферу, ніж утилізувати його. Бо поки вугільне підприємство не звітує про метан як продукт, до нього жодних запитань немає. Тільки-но з'являється рядок, що гірники використовують метан, одразу виникає податкова, бере вартість метану за вартістю природного газу й одразу ж нараховує податки. Здавалося б, шахта намагається мінімізувати витрати, але податкова трактує це по-іншому. І новий закон питання не вирішує.

Не спростилася, а навпаки, ускладнилася і процедура проектів спільного здійснення за Кіотським протоколом. Торік уряд прийняв постанову, якою пропонуються всі спільні проекти погоджувати через Кабінет Міністрів. Поки що не пройшов ще жоден проект. Бо пройти 12 міністерств — це просто відбиває бажання в інвесторів. Здавалося б, боремося з корупцією. Але яка корупція, якщо, приміром, по шахтоуправлінню «Донбас» усі ризики покладено на інвестора? За гроші інвестора шахта одразу одержала реконструкцію системи дегазації, устаткування для утилізації метану й уже використовує його. Інвестор одержить гроші, тільки коли продасть одиниці скорочення викидів — через два роки після установлення обладнання. Усі ризики на інвесторі, і ще ми його заганяємо в кут.

Інший приклад: нам інвестор пропонує безплатне устаткування. Але в нас немає грошей, щоб його розмитнити. Ми просимо: дайте ще й грошей на розмитнення. Закордонні партнери дивуються і не розуміють. А устаткування дороге, вартість по одній шахті становить п'ять—шість мільйонів доларів. І на нього ще ПДВ порахувати, ввізне мито — це 1,5—2 мільйона доларів шахта повинна знайти за сьогоднішньої кризи, коли вугілля не продається, коли ледве-ледве виплачується зарплата.

А проекти комплексної дегазації взагалі дуже капіталомісткі. Для буріння свердловин з поверхні необхідні дороге устаткування та інфраструктура. Один кілометр буріння такої свердловини коштує від 500 тисяч доларів. Таких свердловин на шахтному полі треба пробурити не один десяток. Є інвестори, готові вкласти кошти. Але вони відкрито кажуть: змінюйте законодавство.

Через п'ять років обсяг утилізованого метану має зрости вдічі—втричі

— Чи всі метанові проекти розраховані на великі шахти з великим видобутком? З малопродуктивними вугільними підприємствами возитися невигідно?

— Чому ж, у нас є приклад по шахті «Хрустальська» в Луганській області. Свого часу це була перша шахта, на якій реалізовано проект когенераційної установки виробництва електроенергії, але з певних причин він не запрацював. Шахта невелика, видобуток — близько 300 тонн на добу. Але при цьому метан використовується на котельні. Ми підрахували, що варто провести невелику реконструкцію самої котельні та дегазаційної системи — і це значно підвищить ефективність. Ми одержимо більше метану, і в рамках Кіотського протоколу шахта отримуватиме гроші та вкладатиме їх у підвищення безпеки. Тим більше марки вугілля, що його добувають отут, — антрацити — дуже стабільно і довго віддають метан.

— Якщо сьогодні в Україні утилізується 200 мільйонів кубометрів шахтного метану, то наскільки ви плануєте збільшити цю цифру років через п'ять?

— Песимістичний прогноз — до 350—400 мільйонів кубометрів, тобто вдвічі. Оптимістичний — утричі. Сподіваємося, так і буде.

— Науковці кажуть про необхідність комплексного використання енергоресурсів у Донбасі й про одержання з вугілля та газу нових видів палива. Чи працюєте ви в цьому напрямі?

— Так, є бажання реалізувати першу стадію проекту — одержання синтез-газу на установці з газифікації вугілля. Синтез-газ — це суміш метану, водню і ще низки горючих газів. Його можна використовувати для виробництва електроенергії або далі очищати, одержувати метанол, а вже з метанолу — рідке паливо. Попередні переговори проведено з однієї з американських компаній. Вигода в тому, що шахтарі отримують додатковий альтернативний ринок реалізації своєї продукції. Адже сьогодні існує тільки два напрями відвантаження: на енергетику або на коксохімічні заводи. Якщо ми здійснимо газифікацію вугілля, ми вийдемо на продукти вуглехімії і зможемо завантажити сировиною (замість природного газу) хімічну промисловість.

У всьому світі це роблять, а в нас поки що такі проекти — на рівні наукових розробок. Тим часом розрахунки показують, що за ціни на нафту вище 50 доларів за барель стає економічно вигідно виробляти продукти вуглехімії. Сьогодні, за існуючої ціни на природний газ в Україні, це питання навіть обговорювати немає чого, однозначно вигідно. Тим більше що сировина — в нас під ногами.

Інтерв'ю провела Ліна КУЦ.

ДОВІДКА

Шахти України викидають більш як 1 мільярд кубометрів метану на рік. З цього обсягу каптується (тобто уловлюється) близько 260 мільйонів кубометрів, а утилізується ще менше — близько 200 мільйонів кубометрів газу. Для порівняння: одна шахта «Пневек» у Польщі утилізує 160 мільйонів кубометрів газу на рік.

Досвід одеського проекту телемедицини привернув увагу учасників виїзного засідання колегії Міністерства охорони здоров'я України, що пройшло наприкінці минулого тижня в цьому чорноморському місті

Не стало відомого актора Зіновія Высоковського, артиста, який прославився роллю пана Зюзі в легендарному «Кабачку 13 стільців»

КРИМІНАЛ

Як останній аргумент — кислота в обличчя

Незвично вирішив помститися мешканець села Великі Межиричі Корецького району своїй дружині, котра залишила його і разом з трьома дітьми пішла жити до своїх батьків. Цей крок 42-річна жінка обґрунтувала небажанням далі терпіти чоловікові невмотивовані сплески агресії.

У свою чергу ображений сім'янин вирішив заново зустрітися з Наталею і довести свою правоту. Проте й ця зустріч перетворилася на сварку. Тож жінка вирушила до сільради і телефоном викликала дільничного. За це, власне, й поплатилася. Чоловік не придумав нічого іншого, як плеснути їй в обличчя суміш азотної та сірчаної кислоти. Щоправда, Наталя встигла зреагувати на дії свого «благовірного» — вихлюпнута кислота зачепила лише частину обличчя. Так бешкетник намагався вчинити і з працівниками сільради.

Нині гарячкуватий чоловік спілкується з правоохоронцями.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Рівненська область.

«Хижина» палала як смолоскип

За 200 метрів від будинку одеського аеровокзалу внаслідок пожежі згоріла «Хижина» — ресторан грузинської кухні. Пожежа тривала три години й у її гасінні брали участь кілька пожежних машин. Нині експерти вивчають причини виникнення загоряння. Не виключається версія умисного підпалу — «Хижина» була одним з найпрестижніших і найпопулярніших ресторанів міста.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Інвестора шукає міліція

Три роки тому підприємець із Чернівців придбав у Кам'янці-Подільському приміщення зеленого театру, що знаходиться в парковій зоні. Мав намір замість старої «розвалюхи» спорудити новий відпочинковий заклад. Однак руїни стоять і досі, відлякуючи людей, котрі ходять через парк. Міська влада написала власникові вже не одного листа, але марно — з його боку жодних дій не дочекалися. Тож на «інвестора» подали в розшук.

Віра ШПИЛЬОВА.

Кам'янець-Подільський.

ФАКТ

Рахунки з життям почали зводити частіше

58 мешканців Тернопільщини покінчили життя самогубством у першому півріччі. Переважна більшість — люди молодого віку. Торік на цей час було 34 випадки суїцидів. Психологи вважають, що значною мірою до рішення накласти на себе руки людей підштовхує економічна криза: безробіття, кредитні борги. На жаль, трапляються випадки, коли цей ланцюжок спрацьовує і щодо невинних жертв. Так, у аварії на залізничному переїзді, коли автобус зіткнувся з дизель-поїздом («Голос України» про це повідомляв) загинуло шестеро осіб, більше десятка — травмовано. Серце водія, котрий кілька ночей не спав через велику заборгованість перед банком, не витримало і зупинилося. Коли автобус налетів на поїзд, він уже був некерований.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

До уваги Президента, Прем'єр-міністра, Генпрокуратури, Міністерства аграрної політики, Державної земельної інспекції

Не підходь: ставок!

До «Голосу України» надійшов колективний лист (підписи на 33-х аркушах) від мешканців села Міжріччя Івано-Франківської області з проханням взяти на журналістський контроль розслідування трагічних обставин, які призвели до вбивства їхнього земляка Богдана Микитишина, та допомогти знайти вихід із ситуації, яка склалася останнім часом у селі.

Розгорнутіше звернення на цю тему було надруковано в газеті Болехівської міської ради «Ратуша» 12 червня (№22): селяни вимагали від місцевої влади посприяти захисту їхніх законних прав, а саме: «негайно заберіть з нашого села людей, які порушують наш спокій; визначте законність перебування організації, яка захопила ставки в нашому селі; поверніть ставки Міжріччя у власність сільської ради; простежте, щоб злочинця покарали згідно з законом; обов'язково надати допомогу вдові та дітям-сиротам».

Болехівська міська рада відреагувала належним чином: у цьому ж номері «Ратуші» надруковано рішення пленарного засідання, на якому розглядалося «SOS» міжрічан. Керуючись законом "Про місцеве самоврядування в Україні», депутати, зокрема, «підтримали звернення громади села Міжріччя і вирішили звернутися до Генеральної прокуратури України; прокуратури Івано-Франківської області, Долинської міжпрокуратури з вимогою провести об'єктивне розслідування справи про вбивство жителя Міжріччя Болехівської міської ради Микитишина Богдана Степановича; до Мінагрополітики для надання міській раді вичерпної інформації, на підставі чого стави біля с. Міжріччя перебувають у користуванні фірми «Укрзахідриба»; до Служби безпеки, Держземінспекції щодо законності користування...»

Що ж сталося у Міжріччі? Ситуація, судячи з викладених у публікації в «Ратуші» і в листі до «Голосу України» фактів, доволі типова. Принаймні сприймається такою і після відомої історії, що недавно сталася на Кіровоградщині, і в контексті нових повідомлень у ЗМІ про «феодальні» маєтки сучасних «господарів життя». Щоправда, у цьому випадку «закритою зоною» стали, як бачимо, не ліс, а водойми.

На території Міжріччя є кілька рибних ставів, викопаних ще за Австро-Угорщини дідами і прадідами тутешніх селян. Донедавна стави належали ВАТ «Рибгосп Міжріччя», однак, як дізналися «заднім числом» мешканці на сході села від його голови, чомусь несподівано опинилися в інших руках, про що місцева влада не знала. Голова правління товариства Ярослав Синишин, пишуть селяни, поновив громаді, що це не його ініціатива. До 2002 року вся власність тутешнього рибгоспу належала державі. Потім господарство підпорядкували ВАТ «Укрриба», в якого «Рибгосп Міжріччя» й орендував місцеві ставки. Але в березні договір оренди з ними припинили, й уклали з товариством з обмеженою відповідальністю.

В опублікованому в «Ратуші» зверненні уточнюється, кому передали ставки в користування: «...фірмі «Укрзахідриба», яка підпорядковується Києву...». (Далі в публікації ймовірна впливовість двох співвласників фірми пояснюється тим, що вони прикриваються високопоставленим правоохоронцем і народним депутатом, однофракційником якого донедавна був зниклий від слідства Голованівський «лісовий магнат»).

Сільський схід зібрали не випадково. За поясненням авторів опублікованого в «Ратуші» звернення, в березні 2009 року нові орендарі «поселили десять чоловіків (так званих охоронців) на цих ставах. Як з'ясувалося, вони відбували покарання в місцях позбавлення волі, люди з кримінальним минулим. За словами Пастуха І. І., начальника Болехівського МВ УМВС, вони за свій кримінальний стаж знають, як убити людину. «Знають, як бити і куди бити». Одне слово, «охоронці» «порушили одвічний у Межиріччі спокій селян і залякали людей своєю агресивною поведінкою. Вони часто відвідували магазини, бари в центрі села і під дією алкоголю обзивали жителів «бидлом», нецензурними словами, пропонували нашій молоді наркотики». Особливо діставалося продавцям. Коли ті відмовляли «розпашілим» клієнтам у продажу додаткового «пального», дебошири погрожували: «Уб'ю! Зарою! Задавлю, як муху!..».

У надрукованому зверненні та в листі до нашої редакції наводяться свідчення конкретних мешканців Міжріччя, в яких справді йдеться про страшні речі: колишнього директора школи побили головою об стіну сільської крамниці; молодій мамі, що «насмілилися» з дитячою коляскою пройти греблею біля ставка, пригрозили втопити немовля, а їй самій переламати ноги; власникові недобудованого будинку, на котрий накинули оком «нові господарі» як на майбутній готель, пообіцяли підпірвати його, якщо відмовиться продати за безцінь. Наведених прикладів дуже багато — аж до «екзекуцій» над коровами, які з «тваринної недалекоглядності» намагалися підійти ближче до «охоронного об'єкта», щоб за колишньою звичкою напитися води.

Апофеозом явленої в мирний час «окупації» стала смерть односельця. Свідки стверджують, що Богдан хотів довести до ставків у «зюзьку» п'яного охоронця: він просто не дійшов би вночі від магазину до місця проживання, бо не тримався на ногах. Михайло Петрущак, якого Микитишин попросив допомоги, розповідає: «Під'їхавши до будиночка, ми почали стукати у двері, ніхто нам не відчинив... Нарешті вийшов чоловік, на що йому Богдан сказав, що привіз його п'яного товариша, та реакція в охоронця була несподівана. Він двічі вдарив Богдана в обличчя, другий охоронець намагався зловити його за руку, але також одержав по челюсті... Я злякався і вибіг...» (газета «Ратуша» від 12 червня 2009 р.).

А вранці швидка допомога зафіксувала смерть Микитишина. У нього залишилася молода дружина і двоє малих синів...

Селяни зізнаються, що відтоді ще більша паніка запанувала в Міжріччі, вони не пускають гуляти дітей, та й самі дорослі бояться виходити зі своїх домівок не тільки ввечері, а й ясної днини, випасати худобу поблизу ставів. «А ще, — стверджується в публікації «Ратуші», — люди обурені тим, що всі ці вчинки прикриваються народними депутатами. Яка може бути до них довіра?»

Питання довіри до представників влади стане однією з підтем журналістського розслідування, яким займеться «Голос України» за фактами, наведеними у зверненні. Бо якщо оптимістично передбачити, повторюю, оптимістично, що справа про вбивство Богдана Микитишина буде об'єктивно розслідувана і так само об'єктивно завершиться судовим вердиктом (принаймні Болехівській міській раді поки що надійшла відповідь з облпрокуратури: проти охоронця З. порушено кримінальну справу за ст. 119 ККУ (ненавмисне вбивство), його затримано, ведеться досудове слідство...), то масштабне захоплення «ставків, морів, річок, лісів, землі і неба» актуальне не лише для Міжріччя, воно характерне для багатьох регіонів України. Це є правдою, яку знають усі гілки влади, але мовчать, мов риба, в «підохоронній» воді старовинного галицького села.

У свою чергу ми звертаємося до Генпрокуратури з проханням проконтролювати розслідування «міжрічанської трагедії», а також до Мінагрополітики та Держземінспекції — за роз'ясненням, на підставі чого виникають такі ситуації в Україні.

...Тим часом у Міжріччі без змін. «Охоронці» і далі демонструють, що «всі будуть робити те, що вони хочуть і накажуть, бо всі тут ніхто і звати їх ніяк» (цитата з надрукованого звернення. — **Авт.**). А той, хто в цій історії «хтось», спокійно відмахується від «галасу», бо ті, кого «звати» конкретними інстанціями з конкретними функціями, «вивчають питання». І можуть це робити до нескінченності...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Мал. Олександра **МОНАСТИРСЬКОГО.**

Масштабне захоплення «ставків, морів, річок, лісів, землі і неба» характерне для багатьох регіонів України

Липень з ароматом «липи»

БАЛАНС МІСЯЦЯ

* Від початку місяця курс гривні «здав» долару США на готівковому і безготівковому ринках більш як 20 копійок — про граблі для регулятора.
* За даними Держкомстату, середня заробітна плата зросла в червні на 5,2 відсотка проти червня минулого року — про доплати на заплати.
* Рада директорів МВФ схвалила виділення Україні третього кредиту «stand by» на 3,3 мільярда доларів США — про третій, який не зайвий.

Самовбивча економія

Попит на міжбанківському ринку на іноземну валюту переважав пропозицію упродовж місяця. З огляду на те, що уряд зголосився на усі умови МВФ, а комерційні банки не страждали від нестачі ліквідності, це мало доволі дивний вигляд. Відчуваючи девальваційний тиск, Нацбанк не забував інформувати, що він посилює свою присутність на міжбанківському ринку, здійснюючи інтервенції з продажу інвалюти, а насправді...

...«Пахне липою», — казав мені давній знайомий казначей. За його вікном росла липа, тому я навіть не одразу збагнув, що йдеться про обіцянку регулятора продати долари для перепродажу населенню, яке, спостерігаючи за курсом гривні, вже рушило в обмінники. На той момент Нацбанк дотримав слова тільки на 20 відсотків. І тому вже наступного дня комбанки піднімали курси на дефіцитну інвалюту, аби спекатися покупців. Наприкінці місяця міжбанківський ринок таки перетнув психологічний рубіж у 8 гривень за долар США. Чи не наступає регулятор на граблі минулого року, коли економія на інтервенціях ледь не позбавила міжбанківський ринок функції курсового індикатора?! Про це, звісно, говорити передчасно, бо Нацбанк має неабиякі золотовалютні резерви, але про це вже говорять. Резонно — з огляду на незадовільний стан платіжного балансу, відтік коштів за поточними та фінансовими операціями у першому півріччі та появу в обігу емісійних грошей. Сердито — з огляду на поспішне зняття мораторію на видачу депозитів у нерекапіталізованому Укрпромбанку, ліквідація якого загрожує новою хвилею протестів з боку вкладників. Логічно — з огляду на високу інфляцію, яка не дає шансів зменшити тиск на гривню. Липень залишив на валютному ринку колосальний незадоволений попит на інвалюту з боку населення, малого та середнього бізнесу, імпортерів, банків, НАК «Нафтогаз України». Інакше кажучи, регулятор не підтримав ринок. Він заявив про готовність продавати щонайменше 2,8 мільярда доларів США для відновлення рівноваги і запевнив, що знає комерційні банки, які спекулюють на валютному ринку. А в повітрі стояв стійкий аромат липи...

Третій — не зайвий

Рада директорів МВФ відзначила, що Україна досягла узгоджених раніше параметрів програми «stand by» і зробила все від неї залежне для усунення кризових явищ у банківському та енергетичному секторах. Атож, парламент схвалив закон, який полегшує фінансове оздоровлення банків — від процедури санації до передачі активів і пасивів та зменшення статутного капіталу проблемної фінустанови. Але в стилі традицій національної законотворчості. Так, аби врятувати мораторій на задоволення вимог кредиторів як такий від зазіхань на нього Миколи Азарова, його скоротили до трьох місяців, тоді як, скажімо, банку «Надра», для цього не вистачить і півріччя. На що тільки не підеш, якщо й уряду, й Нацбанку, і громадянам, і, власне, західним кредиторам конче потрібні 3,3 мільярда доларів США третього траншу кредиту МВФ. І хтозна, кому більше, адже 1,9 мільярда доларів США спрямують на покриття старих боргів, створивши нові. Так чинять і інші країни. З огляду на газові проблеми третій транш — не зайвий, а ще приємно, що переглянутий обсяг дефіциту держбюджету відтепер враховуватиме і сальдо-бульдо НАК «Нафтогаз України». Принаймні це вже спонукало уряд шукати джерела і рефінансування, і реструктуризації зовнішніх позичок нафтогазового монополіста. Нагадаю, НАКу належить вже у вересні погасити єврооблігації на 500 мільйонів доларів США.

А для того, хто живе на одну зарплату, також приємний сюрприз. Держкомстат поінформував, що в червні середній розмір номінальної зарплати зріс одразу на 139 гривень і досяг 1,98 тисячі гривень. Це відповідає заявам Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко стосовно зростання промисловості в червні проти травня, але не відповідає реаліям на ринку праці. А позитив тримається на виплатах відпускних у бюджетній сфері, доплатах у сфері освіти (у вищих навчальних закладах — за проведення екзаменів тощо). Водночас, якщо в червні номінальна середня заробітна плата зросла на 5,2 відсотка, то реальна у річному вимірі через інфляцію знизилася на 8,6, у доларовому еквіваленті через девальвацію — більш як на 30 відсотків.

Україна... в транші

Виконання ще одного зобов'язання перед МВФ, яке стосується приведення тарифів на газ для населення і підприємств теплокомуненерго до економічно обґрунтованого рівня, ілюструє опосередкований зв'язок фінансових проблем домогосподарств і уряду. Наприкінці місяця я запідозрив, що від ароматів всюдисущої липи порятунку не знайде ніхто. Нацкомісія з регулювання електроенергетики, хоч як пручалася, а вимушена була зробити заяву про підвищення на 20 відсотків тарифів на газ для населення з 1 вересня. І про перегляд вартості природного палива для підприємств теплокомуненергетики — з 1 жовтня, а далі щокварталу аж до економічно обґрунтованого рівня. Якщо зважити на той факт, що це означає підняти вартість теплової енергії удвічі, то це те саме, що сказати народу правду про справжній стан справ з енергозабезпеченням в країні перед виборами. Тому дотепер не віриться, що ціни на газ для населення у вересні зростуть, як це задекларовано перед МВФ. Мало того, я допускаю, що в МВФ також усвідомлюють, що восени уряд «пересмикне» в ім'я інтересів громадян. І це не зупинить надходження чергових траншів кредиту «stand by». Десь прочитав думку заступника директора Інституту світової економіки і міжнародних відносин НАН України Валерія Новицького: мовляв, транші в Україну надходять постійно, і щоразу маємо непрозору схему витрачання траншів, їх не використовують навіть відповідно до статутних вимог МВФ. «Нічого не змінюється. Не надходить макроекономічна стабілізація в Україні, не відбувається стабілізація валютного ринку».

...Зате липа у нас пахне найкраще. І ми від її аромату... у транші.

Олег ЛІСОВСЬКИЙ.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

У НОМЕР

ТЕРНОПІЛЬЩИНА

«Пам'ятати. Відродити. Зберегти»

Так називається проект, який втілює на Тернопільщині молодіжний центр праці, обласний осередок «Молодої «Просвіти» за підтримки головного управління з питань туризму, сім'ї, молоді та спорту облдержадміністрації. У попередні роки молоді люди відновлювали місця поховань козаків, січових стрільців, вояків ОУН-УПА, впорядковували цвинтарі, паралельно вивчаючи історію. Цього року взялися облагороджувати замки і палаци. Їх у краї — третина від тих, що є в Україні, але, на жаль, більшість зруйновані та занедбані. Щоб відновити їх, потрібні величезні кошти, а щоб впорядкувати територію — передусім молоді руки.

Почали із старовинного Вишнівця, де народився засновник Запорозької Січі Байда Вишневецький. Далі у програмі — замки Бережан, Теребовлі, Золотого Потоку. Цього року на допомогу тернопільцям прийшли їхні однодумці з Києва і Кіровограда. До проведення акції «Пам'ятати. Відродити. Зберегти» долучилися національний заповідник «Замки Тернопільщини» та спонсори, яким не байдужі наші національні надбання. Проект буде представлено у Криму на фестивалі «Своєю працею славимо тебе, Україно».

Любов ЛЕВИЦЬКА.

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ

Розвивати будинки-«сімейки» закликають білоруси

«Згідно з Президентською програмою в Білорусі до 2012 року не залишиться жодного інтернату», — повідомили в Кам'янці-Подільському Людмила та Юрій Рубани із Бобруйська. Це подружжя, маючи одну власну дитину, взяло на виховання ще 13 сиріт та створило будинок сімейного типу. Загалом за 8 років вони дали родинне тепло 23 дітям. Ті, хто став повнолітнім, одразу ж мають змогу отримати власну квартиру. Разом із дітьми Рубани вже другий рік подорожують власним мікроавтобусом по Україні та розповідають про переваги такого способу виховання. Лише в Могильовській області сусідньої країни діє 29 «сімейок», три з них у невеликому Бобруйську.

Віра ШПИЛЬОВА.

«Голос України» тепер лунає і на Сіверському Дінці

Фото Олексія БУДЬКА.

Особливою стала третя зміна в Дружківському заміському оздоровчому таборі імені Гайдара: тут набираються сил більше сотні лідерів дитячих громадських організацій області та 32 юні слухачі школи журналістського мистецтва «Голос молоді», якою опікується наша газета. Активісти організували випуск газети «Підйом», на сторінках якої майбутні репортери, верстальники та коректори виявляють серйозний підхід до улюбленої справи. У програмі зміни — «круглі столи», майстер-класи, зустрічі з цікавими людьми.

Запам'ятався юним лідерам тренінг зі створення соціальної реклами «Усе в твоїх руках», проведений представниками газети «Голос України», асоціації «Інфокультура» та медико-екологічного інформаційно-просвітницького центру «Покоління XXI століття». Гостями дітей став заступник дружківського міського голови Володимир Григоренко. Запитання, відповіді, підкріплені відеоматеріалами, невимушене спілкування на галявині біля річки — усе створювало творчу атмосферу роботи на відпочинку. Зміна триває, і майбутні журналісти, політиків, громадських діячів очікують незабутні враження.

Голова асоціації журналістських організацій «Сіверський Донець», головний редактор газети «Дружковский рабочий» Борис Южик запропонував створити на базі асоціації філію журналістської школи у північному регіоні області. Газета «Голос України» підтримала спільний проект. Адже пріоритетними темами школи юних журналістів завжди були здоровий спосіб життя, профілактика негативних явищ серед підлітків, репродуктивне здоров'я молоді та інше. У Дружківці чимало обдарованих школярів, які пробують свої сили в пресі. Тож тепер вони зможуть проявити себе в конкурсі творчих робіт. Після підбиття підсумків конкурсу буде сформовано групу, яка пройде навчання. А назву для колективу майбутніх журналістів уже придумали — «Голосята Сіверського Дінця».

Ірина ОЛЬШАНСЬКА.

РЕГІОНИ

КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛАСТЬ

Добре, коли сироти знаходять сім'ю

У Олександрії створено ще один будинок сімейного типу — на базі прийомної сім'ї Самойловичів. До цього часу в місті діяв лише дитячий будинок сімейного типу «Каравела», створений родиною Бугайових. У «Перлині» поки що виховуватимуться двоє власних і троє прийомних дітлахів. Не виключено, що з часом будинок поповниться новими вихованцями.

Петро МЕЛЬНИК.

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ

У сітці опинилася «металева щука» часів минулої війни

Річка Смотрич неподалік села Зіньківці Кам'янець-Подільського району обдарувала рибалок зовсім не рибою. У їхні сіті потрапив бойовий снаряд. Покликавши на місце події міліцію та рятівників, рибалки дізналися, що вони піймали 76-міліметрову артилерійську «металеву щуку» періоду минулої війни.

Прибули водолази і взялися за транспортування снаряда до берега. Це була непроста робота, вода в річці скаламутилася, довелося підіймати його фактично наосліп.

Біля снаряда виставили цілодобове чергування, адже на небезпечну знахідку могли натрапити діти. Знешкодила жахливу «рибу» група розмінування, вивізши його в кар'єр.

Віра ШПИЛЬОВА.

ЛЬВІВСЬКА ОБЛАСТЬ

До красот Карпат вузькоколійкою

Вже у вересні цього року відбудеться пуск першої черги вузькоколійної залізниці в селі Коростів Львівської області. Це буде так звана «Золота лісова залізниця», яка стане атракційним об'єктом національного парку «Сколівські Бескиди». Питаннями організації вузької колії займається, крім львів'ян, громадська організація «Асоціація збереження вузькоколійних залізниць України».

Перша вузькоколійка в Карпатах матиме довжину лише 800 метрів, однак, окрім її відновлення, планується створити поруч музей вузькоколійок, ресторан та магазин із сувенірами.

Ірина ЄГОРОВА.

Симон Петлюра — без міфів та ярликів

І за життя головного отамана військ УНР Симона Петлюри, і після його загибелі у 1926 році від руки найманого вбивці, і в часи незалежної України особистість цього державного і політичного діяча перебувала на вістрі історично-національної уваги. Водночас ось уже майже сто років довкола імені Петлюри кружляє не менше пересудів, ніж достеменних фактів.

Максимально реалістично спробував розповісти про цю унікальну особистість у своєму фундаментальному дослідженні «Симон Петлюра» науковець, професор Київського національного університету імені Тараса Шевченка, академік Академії наук Вищої школи України Володимир СЕРГІЙЧУК.

Презентація книги відбулась у Рівному, і в цьому, як вважає автор, є глибокий символізм. Бо, по-перше, свого часу Симон Петлюра успішно воював на рівненських теренах і навіть ліквідував спробу державного перевороту. По-друге, нині на рівненській землі чи не найприхильніше ставлення до голови Директорії України. Книга має документальну основу. До того ж документи, що стосуються Симона Петлюри, автор розшукував по всьому світу — в архівах Бостона, Парижа, Праги, Краснодара тощо. Посилаючись на них, Володимир Сергійчук вносить чимало нових фактів до біографії голови Директорії, пояснює доцільність його кроків як керівника Української держави і водночас розвінчує міфи про Петлюру, знімає ярлики, а саме — як єврейського погромника.

Як зазначив Володимир Сергійчук під час презентації книги, Симон Петлюра навіть у найтяжчі часи державницького відродження залишався послідовним творцем нашого самостійного національного життя. Сповідуючи цю ідею, він водночас дбав про те, щоб у незалежній Україні мали всі умови для свого вільного розвитку національні меншини. Зрештою, Петлюра був переконаним самостійником, справжнім інтернаціоналістом.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Рівненська область.

На знімку: після презентації книги «Симон Петлюра» її автор Володимир Сергійчук роздає автографи.

Фото автора.

«Ми не хочемо повторювати минуле»

В угорському місті Вор'юлопош на місці накопичувального табору, де в 1939 році утримувалися патріоти Карпатської України, з ініціативи Генерального консульства України в Ніредьгазі, яке очолює Іван Іванчо, за підтримки Державної міжвідомчої комісії у справах увічнення пам'яті жертв війни та політичних репресій Угорщини відкрито пам'ятний знак. Пройшли через цей табір у часи воєнного лихоліття також поляки та євреї. Про це нагадують написи на трьох меморіальних дошках.

У церемонії відкриття пам'ятного знака взяли участь голова Закарпатської обласної ради і Ради Карпатського єврорегіону Михайло Кічковський, директор Інституту та музею військової історії Міністерства оборони Угорщини Йожеф Голло, депутат угорського парламенту Марія Войнек, представники українського і польського посольств у Будапешті, Генеральний консул України в Ніредьгазі Іван Іванчо. Усі вони наголошували, що це добра ознака динамічного розвитку україно-угорських міждержавних відносин, а пам'ять про минуле — гарна запорука того, що воно не повинно повторитися.

Михайло Кічковський щиро подякував ініціаторам і творцям пам'ятного знака і зазначив, що ця акція стала однією з ланок у відзначенні цього року 70-річчя Карпатської України — одного із важливих етапів історії українського державотворення. Після урочистого відкриття меморіальних дощок представники релігійних конфесій освятили їх.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Ужгород.

У Космачі своя пожежна команда

У селі Космачі, що на Косівщині, з'явився власний підрозділ місцевої пожежної охорони. Про це думали вже давно, адже Космач — це велике й знане своїми народними промислами село. Його площа — 84 квадратні кілометри. Населення — понад шість тисяч мешканців, певна частина яких живе на віддалених присілках. З усіх боків Космач оточують гори та ліси. Відстань до Яблунова, де розташована професійна пожежна частина, — 12 кілометрів. А це поганою гірською дорогою більш як півгодини їзди. Тим часом в разі пожежі відлік іде не на хвилини — на секунди. А кожна згаяна секунда у селі, де майже всі будівлі з дерева, на вагу золота. А в Космачі та прилеглих селах щороку стається понад десяток пожеж. Тому відкриття місцевої пожежної охорони тут сприймається як ще один крок до безпечного життя краян та збереження їхнього майна. І саме тому її відкриття стало громадською справою, до неї долучилися всі, хто міг хоч чимось допомогти.

Завдяки сприянню керівництва Головного управління МНС в Івано-Франківській області було приведено до ладу і обладнано відповідним спорядженням пожежний автомобіль та надано спецодяг для рятувальників. Своїми силами космачани відремонтували гараж, котрий належав місцевому Будинку культури, та облаштували приміщення для рятувальників. Згідно з рішенням сесії Космацької сільської ради МПК фінансуватиметься з бюджету села. На плечі цієї пожежної команди лягає відповідальність за безпеку не лише космацької громади, а й мешканців найближчих сіл — Шепіт, Брустури, Прокурава та Шешори.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

На фото: пожежна команда Космача.

Фото автора.

Еменесники б'ють на сполох — урожай у небезпеці!

У Стрию еменесники провели семінар-нараду з питань протипожежного захисту місць збирання, зберігання та переробки зернових. І зробили це далеко не безпідставно. Торік під час жнив в Україні виникло 32 пожежі в місцях збирання зернових та 10 пожеж у місцях зберігання та переробки грубих кормів, і вогонь знищив 560 гектарів хліба. Цього року врожай також у небезпеці. Адже питання протипожежного захисту на більшості об'єктів просто ігноруються.

На Львівщині 296 підприємств агропромислового комплексу, в тому числі 16 зернопереробних та зерносушильних закладів. Менше половини з них забезпечені навіть первинними засобами пожежогасіння, більшість потребує ремонту системи блискавкозахисту, чимало об'єктів не обладнані автоматичною пожежною сигналізацією. Не кращий стан справ і з утриманням у працездатному стані систем протипожежного водопостачання, експлуатації та утримання електрогосподарства. І хоча за порушення та невиконання протипожежних вимог до адміністративної відповідальності притягнуто 181 керівник, заборонено експлуатацію 34 приміщень та 412 окремих дільниць електромережі, впевненості в тому, що врожаї і люди у безпеці, немає.

Ірина ЄГОРОВА.

«Марсельєза» кінця XIX століття та оригінали листів Колумба

Віртуальні бібліотеки дозволять усім власникам комп'ютерів долучитися до культурних здобутків людства

Незважаючи на видиме багатство всесвітньої віртуальної мережі Інтернет, для доступу до багатьох книжок, документів та статей поки що доводиться відвідувати бібліотеку. Однак епоха інформації на паперових носіях, здається, добігає кінця. В цьому, принаймні, впевнені творці так званих цифрових або електронних бібліотек. Лише уявити: один натиск комп'ютерної «миші» — й у вашому комп'ютері будь-яка найрідкісніша інформація (безкоштовно!), до цього доступна лише у книгозбірнях різних країн. Причому не тільки тексти, а й ноти, фотографії, архітектурні креслення — ну чим не фантастика?

Останніми роками он-лайн бібліотеки почали з'являтися у різних країнах. Зокрема, Джеймс Біллінгтон — історик-русист — 1994 року започаткував у Бібліотеці Конгресу США освітню програму «Національна цифрова бібліотека», в рамках якої розпочалося масштабне сканування книжок, рукописів, мап, пов'язаних з історією США. За 15 років вдалося оцифрувати більш як дев'ять мільйонів історичних документів. Ідеї Біллінгтона підхопили інші організації та країни. 2004 року компанія Google оголосила про запуск проекту Google Books Search, у рамках якого на сьогодні відскановано близько семи мільйонів книг.

Ще одним схожим проектом є електронна бібліотека Europeana, створена під егідою Євросоюзу. Поки що вона працює у тестовому режимі, адже через кілька годин після запуску сайт припинив роботу через наплив відвідувачів (за першу годину на нього намагалося зайти більш як 10 мільйонів людей). Проте, за словами єврокомісара з питань освіти, культури та молоді Яна Фігеля, до 2010 року тут планують розмістити понад 10 мільйонів цифрових варіантів книжок та документів.

Однак у цих та багатьох інших проектів є суттєвий недолік: кожна бібліотека окремо здатна оцифрувати відносно небагато матеріалів, які ще й представлені в різних форматах та різними мовами. Крім того, проекти не пов'язані одне з одним, тож ускладнюють життя користувачам. Біллінгтон прагне об'єднати зусилля для створення єдиної он-лайн книгозбірні.

Тож наймасштабнішим прагне стати Всесвітня цифрова бібліотека, що розробляється під егідою ЮНЕСКО. Запущена цієї весни, вона позиціонується як єдина всесвітня бібліотека, де буде зібрано, оцифровано та підведено під спільний цифровий стандарт культурну спадщину всіх народів світу. Як зазначають автори проекту, це буде «інтелектуальний храм всесвітнього масштабу».

Із Африки в Латинську Америку — одним натиском комп'ютерної «миші»

Поки що сайт — лише обрис майбутньої віртуальної книгозбірні. Та вже сьогодні тут розміщено більш як тисячу файлів з інформацією із закладів культури Африки, Азії, Європи та Північної і Латинської Америки. Як зазначається на сайті проекту, на момент запуску до поповнення змісту було залучено 33 заклади та 19 країн, у яких говорять арабською, китайською, англійською, французькою, португальською, російською та іспанською мовами.

Що ж нині є у цій он-лайн бібліотеці — поцікавився «Голос України». Як з'ясувалося, відвідувачі можуть самостійно задавати такі параметри пошуку, як мова, країна та часовий інтервал. Приміром, у розділі «Європа» можна побачити листівки «Чернігівська губернія» 1856 р., а в розділі «Латинська Америка і Карибський басейн» — рукопис Христофора Колумба від 20 листопада 1493 року, в якому мореплавець описує відкриті ним нові землі, котрі назвав Ост-Індією. Не менший захват відчуваєш, переглядаючи відеоролики перших фільмів братів Люм'єр та слухаючи один із найстаріших аудіозаписів «Марсельєзи» (1893 рік) — попередні епохи оживають у кольорі, звуці й навіть у русі.

ЦИФРА

Кількість абонентів Інтернету в Україні в першому кварталі 2009 року, порівняно з 1 січня цього року, збільшилася на 5,2 відсотка і становила 2,005 млн. осіб. Про це повідомили в Державному комітеті статистики України. При цьому кількість домашніх абонентів Інтернету за 1-й квартал становила 1,655 млн. осіб., що на 8 відсотків більше, ніж на 1 січня 2009 року.

Один із найстаріших «експонатів» — зображення кістки для ворожіння «Вітри чотирьох напрямків», що датується приблизно 1200 роком до нашої ери. А ще тут є наукові тексти, атласи, малюнки й фотографії, старовинні рукописи та креслення.

Існування інформації лише в друкованому варіанті не відповідає сьогоднішнім реаліям. На зміну (чи на доповнення) їй приходить електронна, тиражована в необмеженій кількості та доступна через Інтернет незалежно від місця перебування користувача. Новатори епохи Біллінгтона вважають, що електронні бібліотеки революційно змінять процес читання та передачі повідомлень: маючи комп'ютер із виходом в Інтернет, люди отримають можливість доступу до всіх (навіть найрідкісніших) книжок і зображень усього світу. Це буде, звичайно, не сьогодні і не завтра, адже більшість проектів мають суттєві недоліки та й потребують часу для оцифровки повідомлень. Однак те, що ера електронних бібліотек розпочинається сьогодні, очевидно...

Анна БОЙКО.

А ЯК У НАС?

Україна поки що досить повільно долучається до світових інформаційних проектів. Хоча певна робота все ж проводиться. Приміром, Національний університет «Києво-Могилянська академія» нещодавно презентував проект «Електронна бібліотека України: створення центрів знань в університетах України». Як розказала «Голосу України» координатор проекту в Україні Оксана Бруй, «це не електронна бібліотека у звичайному розумінні, а база даних, що містить цифрові інформаційні об'єкти в різноманітних форматах».

Завдяки цьому проектові вітчизняні вчені, студенти, аспіранти та фахівці різних галузей знань отримають можливість безплатно долучитися до світових академічних та бізнес-ресурсів. Адже сьогодні основна частина такої інформації захищена авторським правом, тож недоступна без передплати.

Перший етап проекту ElibUkr (Electronic Library of Ukraine) проходить на базі трьох університетів: НаУКМА, Чернівецького національного університету імені Ю. Федьковича та Харківського національного університету імені В. Каразіна. ElibUkr має стати загальнонаціональною мережею електронних бібліотек та забезпечити усім бажаючим безкоштовний доступ до найавторитетніших наукових видавництв, полегшити обмін знаннями між українськими науковцями та світовою академічною громадськістю.

Незважаючи на те, що проект стартував зовсім недавно, його учасники, за словами Оксани Бруй, уже отримали доступ до наукових журналів та книжок більш як 50 тисяч назв через повнотекстові бази даних провідних світових видавців. Детальніше про проект читайте у наступних числах «Голосу України».

Погляд услід XX століттю: Леонід Даєн

Видавництво журналу «Радуга» презентувало збірку повістей відомого публіциста і поета Леоніда Даєна

НОВА КНИГА

Автору, який 15 років тому емігрував з України і мешкає в США, належить понад два десятки повістей, новел, оповідей, нарисів та есе. Частина з них увійшла до цієї збірки, що побачила світ під назвою «Намисто на чорний день» («Бусы на черный день»; Київ, видання журналу «Радуга», 2009). Леонід Даєн — непересічний автор, який у своїх творах звертається до тематики голодомору, війни та евакуації, а ширше — йдеться про долю російськомовного єврея в Україні радянській і частково пострадянській. І в ліриці, й у прозі Даєна переплітаються реалістичність сюжету і авторські домисли.

«Намисто на чорний день» — не просто збірка есеїв і новел. У кожній з них уривки з біографії автора, один яскравіший за інший: життя в евакуації під час війни, виживання в умовах голодомору в тридцять третьому році, життя на Алтаї, переїзд в Україну і будні єврейських громад у СРСР середини 80-х, нарешті — еміграція до Америки. З цих уривків складається насичена сюжетна лінія. В основі розповідей, покладених у однотомник Даєна, лежить пам'ять — жива пам'ять у межах спогадів однієї людини. В історичній науці це зветься мікроісторією, в літературі — автобіографічною повістю. І автор, який давно вже себе проявив у цьому жанрі, тепер відкриває читачеві нову порцію спогадів — насправді вартісних із точки зору людини початку XXI століття. Питання, які випливають з усього вищесказаного, — чим книжка зацікавить пересічного читача і для кого вона матиме особливу цінність?

Усі новели й повісті, що ввійшли до збірки, мають спільний лейтмотив: випробування й злигодні, що випадають на долю представника єврейської громади в Україні та США у XX столітті. Ще живі свідки подій Чорнобильської катастрофи, війни і навіть голодомору, і багато хто з них упізнає себе на сторінках цієї книжки. Леонід Даєн робить ставку на живі, емоційні, багатогранні описи всіх цих подій; вони привертають увагу читача драматичним наповненням і водночас граничною простотою, яка переплітається з життєвою філософією і особливостями історичної пам'яті євреїв. Тобто тексти, з одного боку, важко читати, в них обов'язково треба вдумуватися, вони несуть особливе смислове навантаження. Проте ця збірка, як і багато інших творів Даєна, зацікавить не тільки свідків і учасників тих подій; молоде покоління, виховане на телебаченні й Інтернеті, часто зовсім позбавлене спілкування з попереднім. Колись — імовірно, дуже скоро, за п'ятнадцять-двадцять років — подібні книжки стануть незамінними, адже ніхто й ніколи не зможе розповісти про буття звичайної людини XX століття краще за очевидців.

Ще одна особливість збірки прози Даєна — гра слів і різні міжмовні особливості. Там, де герої між собою розмовляють на ідиш або російською мовою, в Америці до них додається англійська, і виходить симпатичний піджин, своєрідний американський суржик. Наприклад, двоє бажають одне одному доброго здоров'я: «Зай гезунд!» — «Енд ю ту». Читач натрапить на вжитий російською мовою вираз «його це не базарить» (з англійської: «базер» — турбувати, хвилювати). І в цілій книжці можна знайти ще не один подібний епізод.

Між іншим, ця словесна гра для автора — не лише предмет розваги, а й певний драматичний елемент, що його не може не відчути читач. Коли ви, скажімо, натрапляєте в цій книзі на рядок, де автор пояснює, що українське слово «хвилинка» означає російською мовою «минутка», ви мимоволі замислюєтесь: для кого це треба пояснювати в книзі, що видана в Києві? І чому автор змушений це пояснювати? Нібито проста фраза — але за нею постає складна доля автора, який протягом свого довгого життя шукав на землі місце, де не доводилось би нічого нікому пояснювати. Однак, здається, і досі такого місця не знайшов, навіть по той бік океану.

На завершення хочеться відзначити особливу відвертість і переконливість автора — коли йдеться про ментальність євреїв, «радянських» чи «американських». Від імен, генеалогічного дерева, побуту, звичаїв і до драматичних житейських історій автор створює особливу автентичну атмосферу, дає можливість поглянути на мало досліджене історіками життя єврейських громад — «тут і тоді», «там і тепер». Оповідь затягує, і читач перебуватиме в цьому середовищі протягом п'ятисот з гаком сторінок. Книга здатна зацікавити широку аудиторію, й на те є немало причин. Книжок такого змісту (і такого особистого тону) зараз бракує. А втім, їх бракувало завжди. А через те «Намисто на чорний день» довгоочікувана подія і для автора, і для читачів, а сама по собі ця книжка — гідне поповнення в жанрі автобіографістики. Таких книжок ніколи не буває багато.

Іван ЖЕЖЕРА.

Лисий персик

Ми нещодавно в родині посперечалися з приводу нектарина — це гібрид персика з абрикосом чи персика зі сливою? Згоди так і не дійшли, розтлумачте, що це за фрукт?

Оксана КАЦЮБА.

Одеська область.

Нектарин і справді досить загадковий фрукт. Перша згадка про нього — в англійській книзі ще 1616 року. Однак є інформація, що нектарини росли ще задовго до цього в Азії, просто мало хто знав їхню назву. Коли ж учені почали вивчати цей феномен, то дійшли висновку, що все почалося тоді, коли персикові дерева стали самозапилюватися. Час від часу траплялися невеликі збої — бруньки розвивалися не так, як ведеться, і фрукти виходили не ворсисті й шовковисті, а гладенькі. Цей процес називали класичною мутацією. Мутанти-нектарини з'являлися, коли хотіли й де хотіли — в один сезон вони могли дозріти на одному персиковому дереві, в іншому — на іншому. Природа сама виправляла свої помилки, тому людям, які по достоїнству оцінили «випадковий» фрукт, довелося власноруч взятися за справу й навчитися його прищеплювати. І мутація стала варіацією.

Нектарини їдять свіжими, використовують у десертах і джемах, для виробництва консервованих компотів. У сирому вигляді вони нестійкі для зберігання. Вони бувають білими, жовтими й бордовими. М'якоть їх може легко відділятися від кісточки, а може бути й майже невіддільна. Багаті вітамінами А і С. Виробники нектаринів — країни Середземномор'я — колишня Югославія, Італія, Кіпр, Греція, Туніс. Тому, незважаючи на розповсюджений міф, нектарин отриманий методом селекції або простою мутацією персиків і не є гібридом персика й сливи або ж персика і абрикоса.

Матеріал з Вікіпедії — вільної енциклопедії.
На знімку: процес развитку нектарина.
Фото з сайту www.dic.academic.ru

Субсидія можлива

У мене є подруга дитинства – їй вже 87 років. Вона самотня, дітей не має. Проживає у старенькій хаті, в якій із зручностей є лише електрика. Воду бере у сусідів в колодязі, хату топить дровами та вугіллям, які потрібно купити та ще й порубати. Їй доводиться довго економити, аби запастися на зиму теплом. Раніше вона отримувала субсидію на паливо, але в цьому році сільрада відмовила їй. Мотивували тим, що вона оформила цю стару хату на племінницю, котра мешкає окремо. Але племінниця також пенсіонерка і допомагати матеріально вона не може. Тому хочу запитати: чи правильно моїй подрузі відмовили в субсидії, якщо і вона, і та, на кого оформлена квартира, — пенсіонери?

Тамара ДЕГТЯР.

Запоріжжя.

Відповідає директор Департаменту державного соціального захисту населення Міністерства праці та соціальної політики України Віталій МУЩИНІН:

— Субсидія призначається уповноваженому власнику (співвласнику) житла, наймачу державного та громадського житлового фонду, членові житлово-будівельного (житлового) кооперативу, власнику (співвласнику) житлового приміщення, на якого відкрито особовий рахунок за місцем реєстрації. Все це — відповідно до пункту 6 Положення про порядок та надання населенню субсидій для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 1995 року № 848 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 22 вересня 1997 року № 1050). В окремих випадках на підставі рішень районних, районних у містах Києві і Севастополі державних адміністрацій та виконавчих органів міських і районних рад або утворених ними комісій та актів обстеження матеріально-побутових умов сім'ї субсидія може призначатися іншій особі, зареєстрованій у житловому приміщенні (будинку), а також індивідуальним забудовникам, будинки яких не прийняті в експлуатацію, але вони сплачують вартість одержуваних житлово-комунальних послуг.

Отже, для призначення субсидії, як виняток, необхідно звернутися із відповідною заявою до комісії райдержадміністрації за місцем проживання.

Якщо втратили платіжну картку

Розкажіть, що робити, якщо я втратила свою платіжну картку (або її «ковтнув» банкомат)?

Тетяна ГОНЧАРУК.

Львів.

Відповідає директор Департаменту зовнішньоекономічних відносин Національного банку України Сергій КРУГЛИК:

— Відповідно до п. 3.15 Положення № 137 клієнт чи власник картки має негайно повідомити емітента (або визначену ним юридичну особу) про втрату платіжної картки в порядку, передбаченому договором.

Пунктом 3.16 Положення № 137 встановлено, що емітент (банк) зобов'язаний у внутрішніх актах визначити порядок отримання і фіксування повідомлень (заяв) від клієнтів (власників платіжних карток) про втрату, крадіжку, незаконне використання цих карток для зупинення здійснення операцій з їх використанням.

Емітент (банк) після надходження від клієнта (власника платіжної картки) повідомлення (заяви) зобов'язаний зупинити надання дозволу на проведення операцій із застосуванням платіжної картки.

Враховуючи зазначене, при втраті платіжної карти клієнт має звернутися до банку з повідомленням про її втрату, а банк зобов'язаний зупинити проведення операцій з її застосуванням, та у строк, визначений договором, надати нову платіжну картку, або повернути ту, яка залишилась у банкоматі.

Вам чай який — білий, синій чи жовтий?

Нещодавно довідалася, що крім відомих нам чаїв (червоного, чорного, зеленого) існують ще білий, жовтий і синій. Розкажіть, що це за напої?

Наталя КОШЕЛЕНКО.

Миколаїв.

— Білий чай — це такий вид чаю, що піддається неповній ферментації (окислюванню). Тобто, він проходить мінімальну кількість стадій обробки в процесі виробництва. Зазвичай це — в'ялення й сушіння. Незважаючи на назву, білий чай має вищу, ніж більшість зелених чаїв, ступінь ферментації (окислювання) — від 2 до 4 %, тому й настій він дає темніший, всупереч розхожій думці. Білий чай містить більше галлата епігаллокатехіну, ніж зелений, і тому, можливо, має ще кращий вплив на здоров'я, зокрема, як стверджують деякі вчені, такий чай має виражeніші протиракові властивості, хоча дослідження проводяться в основному із зеленим чаєм. Білий чай варто заварювати м'якою негарячою водою (50—80 градусів). Гаряча вода вбиває аромат і корисні речовини білого чаю. Що ж стосується жовтого й синього чаїв, то їх, як правило, поєднують в одну групу, бо вони належать до чаїв часткової ферментації. Сині чаї витримують на сонці до 10 годин. Краї листя підсихають і скручуються, а серединка залишається в природному стані й це визначає їх властивості. Синій чай містить дуже багато вітамінів: В1, В2, В3, В12, С, К, Е, D. До його складу входять також залізо, фосфор, марганець, що допомагає засвоювати організму вітамін С. Цікавий і той факт, що регулярне вживання синього чаю сповільнює процес старіння шкіри й запобігає появі зморшок. Він також допомагає при стресах, нервових розладах, нейтралізує збудження. Жовтий чай буває тільки листовим. Листки зазвичай мало скручені уздовж осі й мають темний колір з жовтуватим або зеленуватим відтінками. Такий чай досить дорогий і сортів його набагато менше ніж, припустимо, білого чаю. Його аромат дуже тонкий і практично невловимий. Відчути ж справжній смак жовтого чаю можна, лише спробувавши його.

Фото з сайту www.spiritcommunity.com

Обережно: ГМ-продукти

Продовження. Попередні теми читайте в «Діалозі» від 7, 14, 21, 28 липня.

Англійський учений-генетик Май-Ван Хо стверджує, що у світі ведеться офіційна дезінформація щодо біобезпеки ГМ-продуктів. Сподіваємося, що основна боротьба із ГМ-продуктами попереду. А поки хотілося б дати кілька порад тим, хто хоче уникнути вживання генетично змінених продуктів харчування.

ЧИТАЙТЕ ЕТИКЕТКИ НА ПРОДУКТАХ і уникайте компонентів на соєвій основі, таких, як соєве борошно, сир тофу, соєве масло, лецитин (Е322) і гідролізований рослинний білок, компонентів на кукурудзяній основі — таких, як модифікований крохмаль, кукурудзяне борошно, кукурудзяний крохмаль, кукурудзяне масло й полента. Цих компонентів треба уникати просто тому, що немає способу дізнатися, чи містять вони похідні генетично змінених сої або кукурудзи. **КУПУЙТЕ ДЛЯ СЕБЕ ПРОДУКТИ ХАРЧУВАННЯ У НАДІЙНОГО ВИРОБНИКА.** Сертифіковані органічні продукти мають набагато меншу ймовірність бути зміненими генною інженерією. За можливості віддавайте перевагу органічним, натуральним продуктам. **УНИКАЙТЕ** ресторанів швидкого харчування й дешевих продуктів, оскільки генетично змінені інгредієнти в першу чергу вводяться у дешевші сорти. **ХЛІБОБУЛОЧНІ ВИРОБИ:** при покупці таких продуктів, як хліб, уникайте «добавок для поліпшення борошна» і «речовини для просякнення тіста», які можуть являти собою суміш генетично змінених ензимів і домішок. Подібним чином аскорбінова кислота може бути генетично зміненого похідною. **УНИКАЙТЕ** маргарину. Віддавайте перевагу органічному вершковому маслу. **ШОКОЛАД** може містити лецитин з генетично зміненої сої, а також рослинний жир і сироватку, змінені генною інженерією. Весь лецитин є соєвим. Його кодовий номер — Е322. **ЩОДО ХАРЧОВИХ ДОБАВОК ДЛЯ ЗДОРОВ'Я**, вітамінів і ліків: звертайте на них особливу увагу, оскільки деякі компоненти можуть бути зроблені за допомогою біотехнологій і небезпечні. **МЕД.** У декількох сортах меду вже було виявлено сліди ДНК генно-модифікованого олійного рапсу. Якщо на етикетці банки меду зазначено: «імпортний мед» або «виробництво декількох країн», то радимо уникати таких сортів. Віддавайте перевагу місцевому меду. **СУХОФРУКТИ.** Багато сортів сухофруктів, включаючи родзинки і фініки, можуть бути вкриті олією, отриманою з генетично зміненої сої. Купуйте сорти сухофруктів, на етикетці яких не зазначена наявність олії.

Будьте пильні — сьогодні це теж запорука здоров'я.

За інформацією www.gmo-e.org.ua

Продовження в наступному номері.

З чого починався одяг

Сировину для тканини селяни вирощували самі: сіяли льон, коноплі, пасли овець. Вміння прясти було обов'язковим для кожної селянської дівчинки 10-12 років. Кожна мати по-своєму намагалася заохотити доньку до цієї праці, знаючи, що та має власними руками надбати собі весільний посаг. «Не раз, було, мати говорила мені, що ось настане весна, прилетить пташка з-за синього моря і скаже: «Ану покажи, скільки ти, Галю, напряла?» Коли мало, то пташка і не буде співати, а полетить під друге, чуже, вікно. І з усіх сил стараєшся, крутиш веретено. В 14 років я стала справжньою прялею», — повчання, схожі на це, записане на Сумщині етнографом І. Абрамовим, спонукали дівчат до рукоділля. Складніше було навчитися ткати. Робота ця потребувала уваги і кмітливості, її не можна було виконувати механічно, тому ткаль, особливо хороших, завжди було менше, ніж прязь. За рік ткаля виготовляла приблизно 70 аршинів полотна. Мистецтву ткацтва навчалися і чоловіки, існували райони, де ткацтво було виключно чоловічим заняттям...

У народному світогляді людина-ткач, яка з безмежної кількості ниток, їх хаосу творила якісно новий продукт — полотно, наділялася якостями творця. Полотно було сакральним, священним виробом, оскільки заявлялося через перехрещення ниток. Особливу силу мало обітне, або обиденне, полотно — виготовлене за один день (починаючи від процесу биття конопель), яке чіпляли на хрест за селом або заносили до церкви з проханням, щоб село обійшла пошесть, пожежа, щоб одужала дитина чи повернулася неушкодженою з війни. Звичай побутував на Поліссі, від кількості учасників процесу залежала довжина полотнища. Ткали мовчки або читали молитви.

Залежно від якості ниток полотно було тоншим і грубішим, на сорочки буденні і святкові, на рушники. Ткали також настільники і рядна. Ткані рушники використовувались як утиральники і для прикрашання інтер'єру. На Полтавщині, Київщині, Слобожанщині були поширеними «червоні» кролевецькі рушники, що були елементом весільного вбрання молодої. На Поліссі (Рівненському, Волинському) широко використовувалася намітка — рушник довжиною 3 м. Її використовували для сповивання дитини, нею пов'язували молоду по закінченні весілля і опускали до ями домовину. У традиційній культурі ткацьке мистецтво було своєрідною візитівкою жінки та її доньок, визначаючи в очах громади їх вправність, працелюбність. Кількість та якість приданого, яке мала надбати (напрясти, виткати, вишити) сама дівчина, оцінювались публічно. Загальна шана віддавалась тій, яка «ранenько вставала та тоненько пряла».

З вовни плели і ткали пояси, виготовляли килими, ліжники, налавники, сукно. Стрижену з овець вовну мили, сушили, чесали, розпушували, а тоді пряли так само, як і рослинну сировину, — на веретені.

Цікаво, що уміння ткати (снувати павутину) визначило і народне ставлення до павука, комахи, що за язичницькими уявленнями брала участь у процесі світотворення. Солом'яними «павуками» прикрашали хату до Різдва, саме у цей час, за народними уявленнями, було засновано світ. У понеділок, що також вважався днем заснування світу, не можна було міняти сорочки, або потрібно було це зробити, відзначаючи таким чином момент «зітканості світу».

Галина БОНДАРЕНКО, етнолог.

Фото з сайта www.ridnamoda.com.ua.

ЦЕ ЦІКАВО

Купуючи тканину в магазині для того, щоб пошити одяг чи прикрасити оселю, мало хто з сучасних людей замислюється над тим, звідки і як та тканина взялася. А ще у середині минулого століття процес виготовлення тканин для особистого вжитку був справою звичною та зовсім буденною.

Легша за бавовну, але міцніша за сталь

ЗАДУМ ЧИ ВИПАДКОВІСТЬ?

Так говорять про павутину. Науковці вже десятиліттями досліджують властивості павутини, яку плетуть павуки–кругопряди. Найбільше вчених цікавить каркасна нитка павутини — найміцніша з семи видів ниток, які виробляють ці павуки. Вона тривкіша і краще відштовхує воду, ніж нитка шовкопряда, з якої виготовляють тканину.

Поміркуйте. Виготовлення штучних волокон є складним процесом з використанням високих температур та органічних розчинників. Одним з таких волокон є кевлар, з якого роблять куленепробивні жилети. Павук же плете свою нитку при кімнатній температурі, а як розчинник використовує воду. А каркасна нитка павутини міцніша за кевлар. Якщо павутину з каркасних ниток збільшити до розмірів футбольного поля, вона може зупинити на льоту великий реактивний літак.

Отже, не дивно, що науковців цікавить, чому каркасна нитка павутини така міцна. Вчені прагнуть застосувати таку її властивість для виготовлення різних предметів: від бронежилетів до тросів, на яких тримаються мости.

Однак відтворити каркасну нитку зовсім не легко. Адже вона складається з речовини, яка утворюється в тілі павука, і процес її утворення ще повністю не вивчено. Але, погодьтеся, досить дивним є те, що багато розумних людей відчайдушно намагаються відтворити те, що звичайний павук робить у підвалі без жодних зусиль.

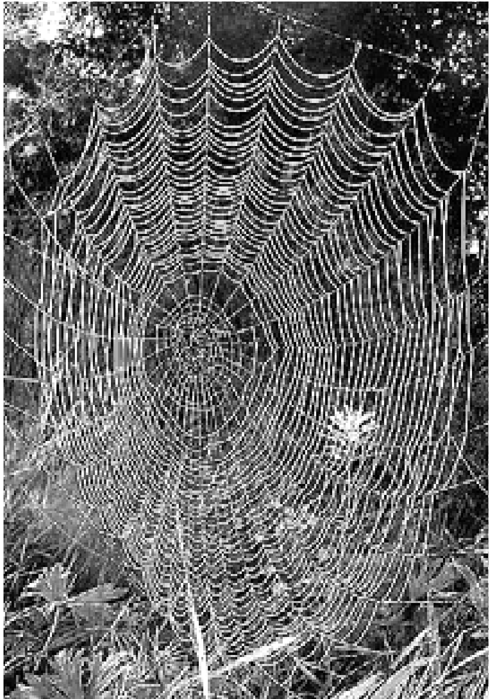
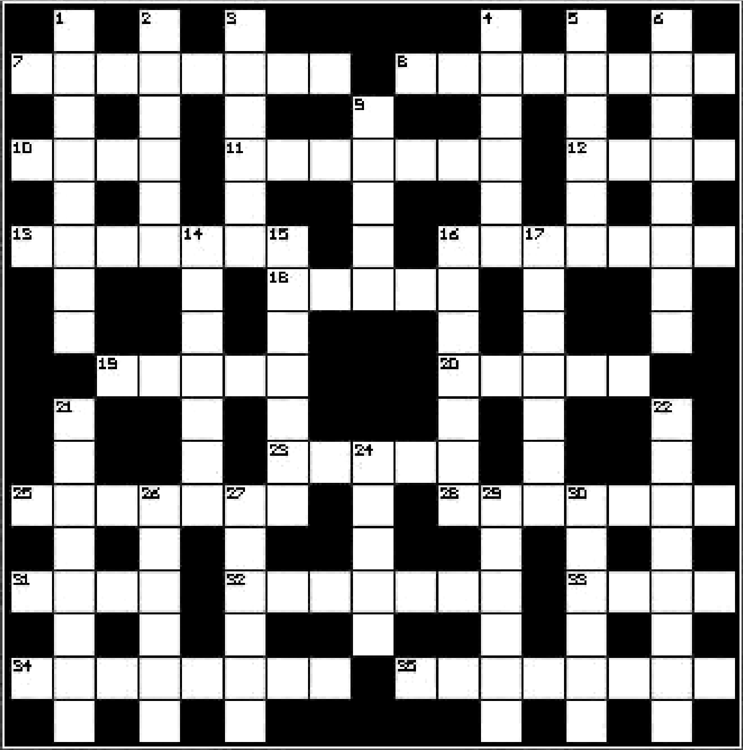

Фото з сайта http://www.zin.ru.

ВПРАВИ ДЛЯ РОЗУМУ

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 7. Письмове звертання, лист. 8. Вид самогубства у японських самураїв. 10. Автор віршованих поетичних творів. 11. Той, хто заочно навчається в навчальному закладі. 12. Канат із сталевого дроту. 13. Особа, якій доручено спостереження за ходом якої-небудь роботи. 16. Судно з вибухівкою, яке спрямовували на ворожі кораблі. 18. Річка в Криму. 19. Місто в Естонії, побудоване Ярославом Мудрим. 20. Чорне золото. 23. Назва одного з давньоєгипетських міст, оточеного пустелею. 25. Перший рейхсканцлер Німеччини. 28. Місто-порт в Туреччині, на березі Чорного моря. 31. Великий хижий птах. 32. Міцний алкогольний напій, що є сумішшю винного спирту і води. 33. Безбарвний газ із запахом гіркого мигдалю. 34. Особа, що добровільно чи примусово залишила батьківщину. 35. Заключна стадія шахової партії.

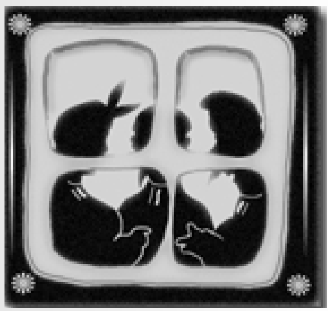
ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Місто-порт на Гавайських островах. 2. Урочиста обіцянка, присяга. 3. Місце житла і кладки яєць у птахів. 4. Тонко нарізані висушені скибки картоплі. 5. Півострів у Центральній Америці. 6. Прилад для визначення густини та питомої ваги рідини. 9. Послідовник чиїх-небудь поглядів, учення. 14. Давньоримський військовий корабель з трьома рядами весел. 15. Результат підрахування, виражений в числах, очках. 16. Музикант, що грає на баяні. 17. Висота бічної грані у правильній піраміді. 21. Короткий сатиричний вірш. 22. Глибока яма, яр, западина, розколина на земній поверхні. 24. Один з кращих сортів овечої вовни. 26. Сорт десертного лікерного виноградного вина. 27. Фасон верхнього одягу, в якому рукав з плечем становлять одне ціле. 29. Держава у Східній Африці. 30. М'яз руки між ліктем і плечем.

Склав Іван ОКОВИТИЙ.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 7. Послання. 8. Харакірі. 10. Поет. 11. Заочник. 12. Трос. 13. Куратор. 16. Брандер. 18. Альма. 19. Тарту. 20. Нафта. 23. Оазис. 25. Бісмарк. 28. Трабзон. 31. Орел. 32. Горілка. 33. Ціан. 34. Емігрант. 35. Ендшпіль.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Гонолулу. 2. Клятва. 3. Гніздо. 4. Крекер. 5. Юкатан. 6. Ареометр. 9. Учень. 14. Трирема. 15. Рахунок. 16. Баяніст. 17. Апофема. 21. Епіграма. 22. Провалля. 24. Зефір. 26. Малага. 27. Реглан. 29. Руанда. 30. Біцепс.

МІСТИЧНІ ІСТОРІЇ

В полоні у темряви

52 роки тому, у липні 1957–го, французькі видання опублікували історію, яка трапилася з 54–літньою Мірей Жене, жителькою провансальського міста Арля. Мірей була кваліфікованою медсестрою, і її завжди запрошували як патронажну сестру й доглядальницю до маленьких дітей. До того ж і характер у неї був саме для роботи з дітьми — спокійний, урівноважений. Тому її розповідь про незвичайну подію, яка сталася з нею в один з літніх днів, викликала загальний подив.

Десь близько полудня 16 липня 1957 року мадам Жене, як завжди, зайшла в будинок однієї з сімей, що запросила її для догляду за своїм новонародженим малям. Взявши візочок з дитиною, доглядальниця вирушила на прогулянку в міський парк. Через літню спеку більшість городян проводила свій час на річці, тому парк був майже безлюдний. Маля мирно спало у візочку, і доглядальниця влаштувалася з ним на лавці в тіні великого дерева.

Раптом світло померкло. Все навколо опинилося в абсолютно непроникній темряві. Спершу медсестрі здалося, що це сонячний удар, але буквально через кілька секунд мадам Жене зрозуміла, що помилилася, бо зберігала повну і ясну свідомість і добре пам'ятала всі подробиці свого стану.

Маля прокинулося й голосно заплакало. Відшукавши в темряві навпомацки дитину, доглядальниця схопила її й міцно притисла до себе, намагаючись заспокоїти. Навколо панувала повна темрява. Кудись зникли шум вулиці, запахи квітів і дерев, голоси птахів. Мадам Жене стояла, боячись поворухнутися. Як їй здалося, цей стан тривав не більше чверті години. Темрява зникла так само раптово, як і з'явилася. Виявилося, що вже настав вечір і починало темніти. Дув різкий холодний вітер, у парку горіли ліхтарі. На бульварі прогулювалося кілька тепло одягнених парочок.

Доглядальниця з візочком побігла до будинку родини, дитину якої вона няньчила. На порозі її зустріли переляканні, заплакані батьки. Як виявилося, доглядальниця з малям були відсутні... три дні! Їх шукала поліція й численні добровольці, перевернувши догори дригом усе місто, парк, але нічого, ясна річ, не знайшли.

У жандармерії мадам Жене суворо допитували — чим вона може пояснити свою триденну відсутність? Але вона могла розповісти лише про темряву...

СПОРТ

№ 143 (4643) ВІВТОРОК, 4 СЕРПНЯ 2009

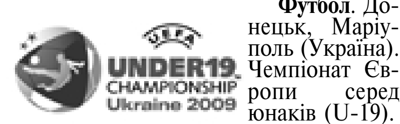

У західних і північних областях України завтра очікуються короткочасні дощі, місцями грози, на решті території без опадів. Вітер переважно північно–західний, 5—10 м/с. Температура вночі 14—19°, вдень 26—31°; у південній частині вночі 18—23°, вдень 29—34°; в Карпатах вночі 10—15°, вдень 18—23°. У Києві температура вночі 16—18°, вдень 27—29°.

ЦЬОГО ДНЯ, 4 СЕРПНЯ

❐ 1783. Підписано Георгіївський трактат, яким Східну Грузію приєднано до Росії. ❐ 1854. Народилась велика українська актриса Марія Заньковецька. ❐ 1859. Народився норвезький письменник, Нобелівський лауреат Кнут Гамсун (романи «Голод», «Пан», «Вікторія» та ін.). ❐ 1914. У Львові створено Союз визволення України. ❐ 1918. У Радянській державі декретом Раднаркому закрито всі «буржуазні» газети. ❐ 1922. У Канаді відбувся похорон Александра Белла, винахідника телефону. Протягом хвилини по всій Північній Америці мовчали 13 млн. телефонів. ❐ 1934. Пуск першої доменної печі на Криворізькому металургійному комбінаті. ❐ 1984. Африканська держава Верхня Вольта змінила назву на Буркіна-Фасо.

Золоті надії України

Футбол. Донецьк, Маріуполь (Україна). Чемпіонат Європи серед юнаків (U-19). **Фінальний матч. Україна — Англія. 2:0. Голи:** Гармаш, 5, Коркішко, 50.

Україна: Левченко, Кушніров, Парцванія, Кривцов, Коркішко, Петров (Єременко, 90+6), Гармаш, Шахов, Рибалка, Каверін (Шевчук, 80), Чайковський. **Тренер** —Юрій Калитвинцев.

Англія: Стіл, Тріпп'єр, Метток, Гослінг, Вокер, Велбек (Рейджер, 63), Дрінкветер (Татт, 55), Делфаунсо, Ленсбері, Беннетт, Бріггс (Гойт, 56). **Тренер** — Брайан Істік.

Попереджено: Меттока, 45, Дрінкветера, 53, Петрова, 62, Гармаша, 67.

Арбітр — Іржі Єх (Чехія).

2 серпня. Донецьк. РСК «Олімпійський». 25 100 глядачів. 28 градусів.

Підсумки чемпіонату абсолютно справедливі. І не тому, що «золотою» стала наша команда. Адже, мабуть, мало хто піддасть сумніву той факт, що Україна здобула переконливу першість серед справді найсильніших. Їх, до речі, вважали фаворитом чимало фахівців. Зокрема, досвідчений і мудрий наставник англійців Браайн Істік.

Перед фінальним поєдинком він зауважив: «Буде дуже важко. Суперник міг перемогти нас у першому матчі, в групі. Хоча ми й додали у фізичному плані, але ілюзій не маємо. Перевага України і в тому, що її пристрасно підтримуватимуть уболівальники. Всі бажають перемоги, але можна подивитися на ситуацію ширше. Неоціненний досвід, який футболісти отримають у фіналі, допоможе їм у майбутньому, причому не тільки в національній команді, але й у клубах. Хоча тільки одній збірній дістанеться трофей, переможених у фіналі не буде...»

Фото з сайту ФФУ.

Отже, тепер з полегкістю і одночасно великою радістю кажемо: честь і слава нашим юним героям і їхнім наставникам — тріумфаторам Євро-2009!

І перш ніж перейти до розмови про фінальний поєдинок, назвемо ще раз імена тих, хто зробив нам такий казковий подарунок у вигляді історичної перемоги. Це **воротарі** — Ігор Левченко («Олімпік», Донецьк), В'ячеслав Базилевич («Шахтар», Донецьк); **польові гравці** — Сергій Кривцов («Металург», Запоріжжя), Дмитро Кушніров, Темур Парцванія, Кирило Петров, Денис Гармаш, Дмитро Єременко, Сергій Рибалка, Дмитро Коркішко, Сергій Шевчук, Сергій Люлька, Сергій Логінов (усі — «Динамо», Київ), Максим Білий, Віталій Вінценець, Ігор Чайковський, Богдан Бутко (усі — «Шахтар», Донецьк), Віталій Каверін, Артур Карноза (обидва — «Дніпро», Дніпропетровськ).

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (Укрінформ).

Тренер — Юрій Калитвинцев, асистент — Юрій Мороз. Про Калитвинцева можна говорити довго. Блискучий у минулому капітан київського «Динамо» і збірної України став успішним тренером. Його помічник також колись відзначився у столичному «Динамо» і національній команді. А свого часу у складі юнацької збірної колишнього Союзу Юрій Мороз ставав чемпіоном Європи і світу (обидва турніри відбувалися 1987 року).

У чудовому досягненні нашої юнацької збірної, звичайно, є заслуга великого колективу. І особливо —Федерації футболу України на чолі з членом виконкому і головою комітету юнацького та аматорського футболу УЄФА Григорієм Суркісом.

Перед матчем оголосили хвилину мовчання у пам'ять про Боббі Робсона — видатного англійського тренера, який пішов з життя у п'ятницю, 31 липня.

Точно так, як у груповій зустрічі проти тих само англійців, українцям вдалося забити «швидкий» гол. Відзначився Денис Гармаш, котрий зіграв на випередження напропочуд ефектно і елегантно, забивши м'яча метрів з шести ударом після розіграшу кутового з правого флангу. Корнер точно і вивірено виконав Дмитро Коркішко. Безперечно, цей епізод значною мірою вплинув на подальший перебіг поєдинку.

Потім наші на певний час поступилися ініціативою. Але суперник жодним чином не скористався ситуацією. Британці турбували наших виключно після розиграшів стандартів. Були напружені моменти, але не більше. Цього разу холоднокровніше і майже без помилок зіграв Ігор Левченко.

Після перерви все нагадувало початок матчу. Українці знову відзначилися на п'ятій хвилині і також скористалися стандартом. Ціною штрафного удару (з небезпечної відстані) британці зупинили Гармаша. І Дмитро Коркішко блискучим обвідним ударом влучив у «дев'ятку». Це була вже серйозна заявка на перемогу.

Подальші позиційні атаки збірній Англії не принесли жодної користі, бо українці в обороні діяли спокійно і злагоджено. Отож суперники по-справжньому гольових моментів біля воріт господарів не створили. А під завісу поєдинку наші хлопці тримали м'яча, просто знущаючись з англійців.

Щасливий Юрій Калитвинцев похвалив геть усіх своїх підопічних. І, як водиться, не виділив жодного персонально.

— Наша збірна додавала від матчу до матчу, —зазначив Юрій Миколайович. — Після першої гри на турнірі — проти словенців — хлопці діяли дедалі впевненіше, і результат таки прийшов. Можливо, вони дещо й стрибнули вище голови, однак перемога на турнірі стала цілком заслуженою. Стосовно фінального поєдинку, то хлопці припустилися чимало помилок. На щастя, жодна з них не стала фатальною. З другого боку — побільше б у нашому житті таких матчів, де помилки не заважають досягати перемоги. Бачу велику перспективу цієї команди, як і кожного гравця окремо. Вітаю усіх нас і, особливо, наших уболівальників із цим видатним успіхом!

Ліна КУЩ,
Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімках: юнацька збірна України — чемпіон Європи-2009; очі Юрія Калитвинцева випромінюють радість; Денис Гармаш (ліворуч) відкрив рахунок у фінальній зустрічі.

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (Укрінформ).

Протистояння до останнього...

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 3-**й тур.**

31 липня. «Таврія» — «Чорноморець». 2:1. 5 000 глядачів. Арбітр — Зубарєв (Донецьк). **Голи:** Ковпак, 9, Маркович, 70 — Райчевич, 90.

1 серпня. «Зоря» — «Дніпро». 0:1. 8 000 глядачів. **Арбітр** — Лісенчук (Київ). **Гол**: Селезньов. **Вилучено** Омоко («Зоря», 85, фол останньої надії).

«Арсенал» — «Оболонь». 4:1. 1 500 глядачів. **Арбітр** — Іщенко (Київ). **Голи**: Мазілу, 37, Жоземар, 50 (п), 54 (п), Воробей, 72 — Симоненко, 16 (автогол).

«Кривбас» — «Динамо». 1:3. 5 000 глядачів. **Арбітр** — Покидько (Полтава). **Голи**: Бюлюкбаші, 64 (п) — Єременко, 18, Мілевський, 61, Ярмоленко, 90+1.

«Ворскла» — «Шахтар». 1:1. 16 000 глядачів. **Арбітр** — Шевцов (Одеса). **Голи**: Єсін, 75 — Рац, 45.

2 серпня. «Іллічівець» — «Металург» Зп. 2:1. 4 500 глядачів. **Арбітр** — Геренда (Калуш). **Голи**: Касьян, 49, Кашевський, 55 — Тщігорєв, 21.

«Металіст» — «Карпати». 1:0. 12 000 глядачів. **Арбітр** — Годулян (Одеса). **Гол**: Папа Гуйє, 88. **Вилучено** Ткачука («Карпати», 12, небезпечна атака суперника в боротьбі за м'яч із ризиком завдати травму).

«Металург» Д — «Закарпаття». 4:1. 2 153 глядачі. **Арбітр** — Деревинський (Київ). **Голи**: Мхітарян, 31, Танаса, 35, Годін, 50, Мгуні, 82 — Браїла, 89.

		В	Н	П	М	О
1.	**«Динамо»**	**3**	**0**	**0**	**14—1**	**9**
2.	**«Арсенал»**	**2**	**1**	**0**	**7—2**	**7**
3.	**«Шахтар»**	**2**	**1**	**0**	**6—1**	**7**
4.	«Дніпро»	2	1	0	3—0	7
5.	«Металіст»	2	0	1	3—2	6
6.	«Іллічівець»	2	0	1	3—3	6
7.	«Таврія»	2	0	1	4—7	6
8.	«Металург» Д	1	2	0	6—3	5
9.	«Ворскла»	1	1	1	5—4	4
10.	«Карпати»	1	1	1	4—4	4
11.	«Оболонь»	1	0	2	4—6	3
12.	«Металург» Зп	1	0	2	3—5	3
13.	«Зоря»	0	1	2	0—4	1
14.	«Закарпаття»	0	0	3	2—8	0
15.	**«Кривбас»**	**0**	**0**	**3**	**2—8**	**0**
16.	**«Чорономорець»**	**0**	**0**	**3**	**2—10**	**0**

Останньої миті вирвав перемогу на своєму полі «Металіст». Протистояння між харків'янами і «Карпатами» завжди має гострий характер. Не вплинуло на запал гостей і те, що вони в дебюті зустрічі залишилися в меншості. Така фора не дала господарям жодної переваги. Хоча вони прагнули весь час загострити гру і намагалися багато атакувати. Але львів'яни виявилися «стійкими олов'яними солдатиками». І самі були налаштовані на атакуючі дії.

Таке перетягування канату тривало, як уже зазначалося, до останніх хвилин поєдинку. І щастя всміхнулося «Металістові».

Перші очки втратив «Шахтар». Його реваншу в Полтаві за програний кубковий фінал не відбулося. Хоча «гірники» відкрили рахунок на останній хвилині першого тайму після красивого і потужного удару зі штрафного Развана Раца. А от після перерви підопічні Миколи Павлова значно мобілізувалися і встановили рівновагу.

Гадаю, варто сказати кілька схвальних слів на адресу «Кривбаса», котрий чинив гідний супротив чемпіонові. Після того, як кияни повели 2:0, мало хто вірив, що у криворіжців знайдуться моральні сили оживити інтригу. Але сталося саме так, коли господарі реалізували пенальті. Напруга тривала аж до останніх хвилин. І лише помилка воротаря-дебютанта криворіжців Андрія Федоренка, котрий загалом зіграв непогано, дозволила киянам зітхнути з полегшенням. «Динамо» стало одноосібним лідером.

У цьому турі одразу двох тренерів арбітри вилучили з лави запасних. Покарання виявилися наставники «Арсенала» — Олександр Заваров і «Ворскли» — Микола Павлов. Як то кажуть, і тренер також «плачуть».

***

Першість країни. Перша ліга. 3-й тур. **31 липня.** «Енергетик» (Бурштин) — «Львів». 1:0. «Волинь» (Луцьк) — «Нафтовик» (Охтирка). 1:0. **1 серпня.** «Арсенал» (Біла Церква) — «Геліос» (Харків). 0:1. «Прикарпаття» (Івано-Франківсьь) — «Сталь» (Алчевськ). 2:2. «Нива» (Тернопіль) — «Зірка» (Кіровоград). 1:1. «Десна» (Чернігів) — «Севастополь». 0:0. «Дністер» (Овідіополь) — «Фенікс» (Калініно). 2:2. «Олександрія» — «Харків». 5:0.

«Севастополь», «Олександрія», «Волинь», «Геліос» — по 7 очок, «Львів», «Арсенал» — по 6, «Прикарпаття» — 4, «Кримтеплиця», «Енергетик» — по 3, «Нафтовик», «Десна», «Дністер», «Зірка» — по 2, «Сталь», «Фенікс», «Нива» — по 1, «Динамо-2» (кияни ще не зіграли жодного матчу), «Харків» — 0.

Редактор номера Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1477

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

